

LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

Địa chỉ : 289 Hai Bà Trưng, P8, Q3, TPHCM

Email : longthuongxotgp@yahoo.com

Website : longchuathuongxot.vn

ĐT: 38.290.093

05/2013

Linh hồn nào tin thác vào Lòng Thương Xót của Cha là linh hồn may phúc nhất, bởi vì chính Cha sẽ chăm sóc cho họ.

(NK 127)

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯƠNG

Lần Chuỗi Mân Côi

Lm.JB.Võ Văn Ánh

Cha Don Bosco thuật lại **giấc mơ** của mình cho các học sinh như thế này: “Hình như Cha đang ở trong nhà với các học sinh, thì có một người lạ mặt đến mời Cha cùng đi. Cha đi theo tới một đồng cỏ gần sân chơi. Người lạ chỉ cho Cha **một con rắn** dài và to lớn, đang bò trên cỏ. Cha kinh hãi, lùi lại, tìm đường chạy trốn – nhưng người lạ trấn an Cha: Đừng sợ, nó sẽ không làm hại được Cha đâu. Sau đó, người lạ đi lấy một sợi dây, đưa cho Cha và bảo Cha hãy dùng roi dây này đánh xuống lưng con rắn. Và người lạ lập lại: Cha đừng sợ, nó sẽ không làm hại được Cha đâu – Rồi theo sự chỉ dẫn của người lạ, Cha dùng roi dây đập mạnh xuống lưng con rắn nhiều lần, con rắn dẫy dụa, ngóc đầu lên cắn sợi dây, nhưng nó bị trói chặt trong cái gút thòng lọng. Người lạ gào to: Xin Cha cầm chắc lấy sợi dây rồi buộc con rắn vào gốc cây, con rắn bị siết chặt, cứ tiếp tục vùng vẫy, nhưng vô phương thoát được, những cú đòn cứ giáng xuống lưng con rắn, làm cho da thịt nó bắn tứ tung, cuối cùng chỉ còn lại một bộ xương. Người lạ tháo sợi dây, đem đặt trong một cái hộp nhỏ rồi đậy nắp lại. Các học sinh vẫn đứng xung quanh Cha. Người lạ mở nắp hộp: Sợi dây bỗng được cuộn lại thành chữ **Ave Maria**. Người lạ giải thích: Cha thấy không, con rắn tượng trưng cho **ma quỷ**, sợi dây biểu tượng cho **chuỗi Mân Côi**. Với chuỗi Mân Côi, người ta có thể đánh bại mọi con rắn của hỏa ngục”.

I. Tại sao chuỗi Mân Côi có sức mạnh như thế?

1. Vì chuỗi Mân Côi là **một bản tóm lược của Tin Mừng**. Nên việc suy gẫm các Mầu Nhiệm Vui – Sáng – Thương – Mừng, gợi lên các biến cố chính yếu và lời dạy quan trọng của Chúa Giêsu và Mẹ Maria. Nên lần chuỗi sẽ giúp mọi người đổi mới cuộc sống.

2. Vì chuỗi Mân Côi là **lời Kinh làm đẹp lòng Đức Mẹ rất nhiều**. Trong nhiều lần hiện ra ở Lộ Đức và Fatima, Đức Mẹ đều mời gọi các em lần chuỗi. Chuỗi Mân Côi là lời Kinh rất đơn sơ, bình dân, rất được tín hữu yêu thích – Nên người ta còn gọi chuỗi Mân Côi là **"Sách nguyện của các tín hữu"**.

3. Những lời của Đức Mẹ tại Fatima

Lucia hỏi Đức Mẹ:

- Thưa Bà, Bà từ đâu đến?
- Ta từ trời đến.
- Bà từ trời đến à? Thế thì một ngày kia, con có được nhìn thấy Bà ở trên trời không?
- Có, con sẽ thấy.
- Còn Phanxicô có được lên trời không?

Đức Mẹ cười rồi trả lời:

- Nó cũng sẽ được lên trời, nhưng trước hết nó **phải lần chuỗi Mân Côi nhiều**.

Lucia còn kể: Đức Mẹ rất sáng chói, sáng hơn tia mặt trời. Trên tay Mẹ có mang tràng chuỗi.

4. Vì chuỗi Mân Côi tuôn đổ tình mẫu tử của Đức Mẹ trên người lần chuỗi.

Tình mẫu tử giúp con cái lớn lên và phát triển điều hòa – Những con trẻ thiếu tình mẫu tử, cho dù được chăm sóc chu đáo đến đâu đi nữa, chúng nó cũng sẽ chậm phát triển, kém thông minh, kém vui tươi, thiếu xã hội tính và dễ bị hư hỏng. Vì thế nên Cha Don Bosco không bao giờ mỏi mệt khuyến khích trẻ

em lần chuỗi Mân Côi để chúng nó được lớn lên trong sự quân bình và tốt đẹp.

II. Lần chuỗi cách nào?

Không phải chỉ lần chuỗi cho nhiều, nhưng chính là kết hợp với Mẹ Maria để suy niệm các **Mâu Nhiệm Vui – Sáng – Thương – Mừng** của Ngôi Lời nhập thể, để cùng tử nạn và Phục Sinh với Đức Kitô.

Như thế cuộc đời chúng ta trở nên một chuỗi Mân Côi sống, diễn tả lại các tâm tình của Chúa Giêsu và Mẹ Maria trong cuộc sống hằng ngày.

III. Kết luận

Chuỗi Mân Côi là **khí cụ vạn năng** giúp chúng ta chiến thắng mọi kẻ thù tâm hồn, là **phương tiện hữu hiệu** giúp chúng ta sống Lời Chúa dạy, canh tân đời sống, noi gương Đức Mẹ dẫn thân phục vụ cho hạnh phúc của con người.

CHÚC MỪNG KỶ NIỆM 45 NĂM THỤ PHONG LINH MỤC

Thứ ba, 14/5/2013, kỷ niệm 45 năm ngày thụ phong Linh mục của Cha JB. Võ Văn Ánh, đại diện Giám Mục đặc trách giáo dân, Tổng Linh Hướng CĐ LCTX TGP Sài Gòn, Quản hạt Tân Định, Chánh sở Gx Tân Định.

Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót TGP Sài Gòn cùng toàn thể Cộng Đoàn Dân Chúa GP kính chúc mừng Cha.

Nguyện xin Chúa ban cho Cha thật nhiều sức khỏe, tràn đầy Thánh ân để Cha tiếp tục hoàn thành xuất sắc sứ vụ Mục tử của mình.

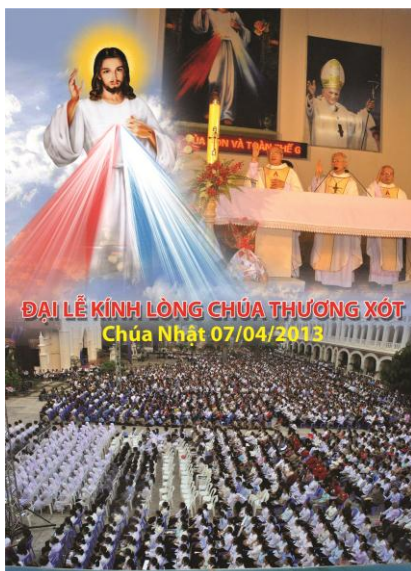
Đại Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót 2013

Thom.Aq. Trầm Thiên Thu

PHI LÔ – Chân phước GH Gioan Phaolô nói: "*Lòng Chúa Thương Xót là lòng sùng kính của thời đại chúng ta*". Đức tân GH Phanxicô cũng rất quan tâm Lòng Chúa Thương Xót, tông hiệu của ngài là "*Miserando atque Eligendo*" (Thương xót và Tuyển chọn) đã đủ cho thấy dấu ấn của Lòng Chúa Thương Xót trong cuộc đời ngài. Trong buổi đọc Kinh Truyền Tin ngày 17-3-2013, GH Phanxicô nói: "*Cảm nghiệm Lòng Chúa Thương Xót làm thay đổi thế giới. Một chút lòng thương xót làm cho thế giới ít lạnh lùng hơn và công chính hơn. Chúng ta phải thấu hiểu Lòng Thương Xót của Thiên Chúa, Người Cha giàu lòng thương xót này vốn kiên nhẫn biết bao... Ngôn sứ Isaia đã khẳng định rằng cho dù tội lỗi của chúng ta đỏ như hồng điều thì tình yêu của Thiên Chúa vẫn làm cho nên trắng như tuyết... Lòng Thương Xót thật đẹp!*".

Thời đại chúng ta là thời đại cuối cùng, đừng cứng lòng nữa!

JEZU UFAM TOBIE! Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Ngài!

TGP SAIGON – Đến hẹn lại lên, Chúa Nhật II Phục Sinh, 7-4-2013, Đại lễ mừng kính Lòng Chúa Thương Xót (LCTX) được tổ chức tại Trung tâm Mục vụ TGP Saigon (số 6 bis, đường Tôn Đức Thắng, P. Bến Nghé, Saigon).

Nhận thấy có một số người vẫn "mơ hồ" về ngày lễ này, dù họ là những người vẫn hằng ngày đi lần Chuỗi LCTX lúc 3 giờ chiều, thật buồn cho họ! Thiết tưởng cũng nên nhắc lại: Trước đây, Chúa Nhật II Phục Sinh được gọi là Chúa

Nhật Chúa Chiên Lành, và hơn 10 năm qua được gọi là Chúa Nhật mừng kính LCTX. Đại lễ LCTX được CP GH Gioan Phaolô II chính thức thành lập vào ngày phong thánh cho Thánh Faustina (30-4-2000). Đây là lễ ghi rõ trong lịch Phụng vụ Công giáo, áp

dụng toàn cầu, chứ không phải là lễ riêng của một nhóm người hoặc một vùng miền nào.

Về Đại lễ kính LCTX, Chúa Giêsu đã hứa: **“Linh hồn nào xưng tội và rước lễ sẽ được ân xá cả tội lỗi và hình phạt”** (Nhật Ký, số 699). Đó là điều chắc chắn, vì Ngài bày tỏ với Thánh nữ Faustina: *“Ta muốn ban ơn tha thứ hoàn toàn cho các linh hồn nào xưng tội và rước lễ trong ngày lễ kính Lòng Thương Xót của Ta”* (Nhật Ký, số 1109). Và ai có đức tin chân thành mới thực hành điều mà Thầy Chí

Thánh Giêsu mong muốn.

Tin là CHẤP NHẬN hoặc TỪ CHỐI. Một cách định nghĩa rất đơn giản. Tuy nhiên, đơn giản mà không kém phần nhiều khê, vì đó chỉ là một lần ranh mong manh và cũng là một hành trình dài. Vấn đề là tin ai, tin cái gì, và tin thế nào. Một khoảng “giăng co” cần phải thực sự can đảm mới có thể dứt khoát.

Đức tin dẫn tới hành động. Tuy nhiên, Thánh nữ Faustina đã viết trong Nhật Ký: *“Lạy Chúa Giêsu, Ngài đã cho con biết và hiểu sự vĩ đại của một linh hồn gồm những gì: KHÔNG PHẢI LÀ HÀNH ĐỘNG VĨ ĐẠI MÀ LÀ TÌNH YÊU VĨ ĐẠI. Tình yêu có sự xứng đáng riêng, và tình yêu đó tạo sự vĩ đại trong mọi hành động của chúng con. Mặc dù tự bản chất các hành động đó là nhỏ bé và bình thường, nhưng nhờ tình yêu mà người ta trở nên vĩ đại và mạnh mẽ trước mặt Thiên Chúa”* (số 889).

Mấy ngày trước, Saigon nắng như đổ lửa, oi bức vô cùng, mồ hôi nhễ nhại. Nhưng thật lạ, buổi trưa có một cơn mưa khá to nên khí hậu dịu xuống, lòng người thấy sáng khoái hơn. Chắc chắn đó chính là LCTX, vì Ngài biết buổi chiều sẽ có biển người đổ về Trung tâm Mục vụ TGP Saigon để tôn kính và cầu nguyện với LCTX, điều mà Chúa Giêsu luôn mong mỏi.

Năm nay, số người về TTMV TGP Saigon để mừng kính Đại lễ LCTX lên tới hơn 20.000 người, đủ mọi lứa tuổi, từ em bé tới cụ già, có cả một số bệnh nhân phải ngồi xe lăn. Tất cả đều thành kính, trật tự, vui vẻ, hòa đồng,... không điều gì đáng tiếc

xảy ra, dù chỉ là điều nhỏ. Đó là cách thể hiện vừa nhân bản vừa đậm chất Công giáo, đặc biệt là “chất” LCTX. Chắc hẳn Chúa Giêsu rất vui khi thấy con cái như vậy.

14 giờ, trời chỉ nắng nhẹ. Mọi người từ khắp nơi đổ về, không chỉ từ các nẻo đường thuộc TGP Saigon, mà còn các đoàn người từ các giáo phận lân cận như Xuân Lộc, Phú Cường, Phan Thiết, Vĩnh Long,... càng lúc càng đông như thủy triều dâng cao dần. Cảm thấy những đoàn người này như dòng Máu và Nước tuôn đổ về TTMV TGP Saigon chỉ vì yêu mến LCTX.

14 giờ 20, đoàn trống Gx Tân Thái Sơn (Giáo hạt Tân Sơn Nhì, TGP Saigon) khai mạc bằng một bài trống hùng hồn. Sau đó, mọi người cùng lần Chuỗi Mân Côi và Chuỗi LCTX.

16 giờ, chương trình diễn nguyện bắt đầu. Các ca sĩ Công giáo là Gia Ân, Diệu Hiền, Đông Nhi và các nữ tu Dòng Đức Mẹ Mân Côi trình bày những bài Thánh ca về LCTX. Sau đó là tiểu phẩm “Lạy Chúa, con tin!” do Dòng Đức Mẹ Mân Côi cùng với các em trường mầm non Hoa Hồng phụ trách. vở kịch ngắn này nói về những con người rớt hết trong xã hội, bị người ta khinh bỉ, bị chà đạp nhân vị và nhân phẩm, bị tước đoạt cả quyền cơ bản nhất của con người là QUYỀN SỐNG. Và rồi những con người khốn cùng này đã gặp được Mẹ Teresa Calcutta, nhưng họ vẫn khước từ, không tin có lòng nhân đạo. Mẹ Teresa Calcutta xác quyết: *“Hãy nhìn vào mắt Mẹ, anh đã gặp được Chúa Giêsu ở trong Mẹ, Ngài thương xót mọi người”*. Cuối cùng, anh ta đã “đầu hàng” và tín thác vào LCTX.

Vở kịch thật xúc động, những lời thoại có sức đánh động lòng người. Cách diễn xuất của các diễn viên khá chuyên nghiệp, nhất là em trai đóng vai người khốn khổ. Âm nhạc quyện vào làm tăng thêm phần sinh động cho vở diễn.

Tiếp theo, ĐGM Antôn Vũ Huy Chương (Giám mục GP Đà Lạt) chia sẻ về LCTX, ngài có nhắc đến ĐGH Phanxicô đã lưu ý tới LCTX ngay từ khi bắt đầu nhận sứ vụ kế vị Thánh Phêrô. ĐGH Phanxicô là người rất quan tâm người nghèo như Ý Chúa mong muốn, chính Tông hiệu của ngài đã đủ nói lên về con người của ngài. Khẩu hiệu giám mục và giáo hoàng của ngài là “Miserando atque eligendo” (Thương xót và Tuyển chọn) cũng

có liên quan LCTX. Điều này rất phù hợp với ước muốn của Chúa Giêsu về LCTX.

ĐẠI LỄ KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT
07/04/2013

17 giờ 15, đoàn rước linh tượng LCTX và đoàn đồng tế bắt đầu tiến lên lễ đài. Thánh lễ mừng kính LCTX do ĐGM Cosma Hoàng Văn Đạt (GP Bắc Ninh, thư ký HĐGMVN, gốc Dòng Tên) chủ tế, đồng tế có ĐGM Antôn Vũ Huy Chương (GP Đà-lạt), ĐGM Nguyễn Thái Hợp (GP Vinh, gốc Dòng Đa-minh, Chủ tịch Ủy ban Công lý và Hòa bình), và 10 linh mục, còn có thêm 14 phó tế.

Sách Công vụ cho biết: *"Nhiều dấu lạ điếm thiêng được thực hiện trong dân, nhờ bàn tay các Tông Đồ. Không một ai khác dám nhập đoàn với họ. Nhưng dân thì lại ca tụng họ. Ngày càng có thêm nhiều người **tin theo Chúa**: cả đàn ông, đàn bà rất đông"* (Cv 5:12-14). Những người đó đã chấp nhận lời rao giảng của các Tông Đồ vềƠn Cứu Độ duy nhất nơi Đức-Kitô-chịu-chết-và-phục-sinh là thật nên họ mới TIN vào Đức Kitô là Con Thiên Chúa, và họ sẵn sàng tin thác vào LCTX. Quả thật, *"muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương"* (Tv 118). Thật tuyệt vời! Tuy nhiên, **hãy đến với LCTX một cách thành tín, đừng đến với sự tò mò hoặc hiếu kỳ vì chỉ muốn tìm những "sự lạ"!**

Còn Thánh sử Gioan xác định: *"Đức Giêsu đã làm nhiều dấu lạ khác nữa trước mặt các môn đệ; nhưng những dấu lạ đó không được ghi chép trong sách này. Còn những điều đã được chép ở đây là để anh em TIN rằng **Đức Giêsu là Đấng Kitô là Con Thiên Chúa**, và để anh em TIN mà ĐƯỢC SỰ SỐNG nhờ danh Người"* (Ga 20:30-31). Tin Chúa là tin vào Tình Yêu Thiên Chúa, tin vào Đức Kitô Cứu Độ, là tin thác vào LCTX vô biên.

ĐGM Cosma chia sẻ trong bài giảng: *"Xin chào anh chị em, và xin được gọi là anh chị em, vì chúng ta cùng là con của Cha trên trời. Tôi bất ngờ và vui vì thấy anh chị em đông quá. Nhưng cũng tại Chúa hết, vì Chúa yêu thương người ta quá. Ngày nay người ta sống vô cảm quá. Mới đây, báo chí cho biết một vụ án về người cha bị kết án tù, thế nhưng cả 5 đứa con*

lại xin tòa án xử tử người cha. Rồi còn biết bao chuyện khác xảy ra hằng ngày. Kinh Thánh cũng có những trường hợp vô cảm: Người bị cướp đánh bán sống bán chết bên vệ đường, chính tư tế cũng làm ngơ và bỏ đi, chỉ có người Samari (ngoại giáo) xót thương; hoặc người được chủ tha nợ nhưng lại không tha nợ cho người bạn”.

ĐGM Cosma nói thêm: *"Tin Mừng hôm nay nói về sự cứng lòng tin của Tôma. Các Tông Đồ kia đều tin Chúa Giêsu phục sinh, chỉ Tôma nhất định không tin. Ông còn thách thức là phải xỏ và sờ tay vào lỗ đinh trên người Chúa Giêsu thì ông mới tin. Ngày nay cũng có nhiều "bản sao" của Tôma, muốn kiểm chứng thực tế mới tin. Nhưng ngày nay không thể kiểm nghiệm như Tôma. ĐGH Phanxicô kể chuyện một người đến xưng tội, ngài hỏi bà tìm gì, bà nói tìm LCTX, và bà này nói: Nếu không có LCTX, thế giới này không tồn tại. Những vết thương và những lỗ đinh trên thân thể Đức Kitô là bằng chứng hùng hồn nhất về LCTX”.*

Đức tin vô cùng quan trọng, đặc biệt trong Năm Đức Tin này. Chính Chúa Giêsu đã cầu chúc: *"Phúc thay những người không thấy mà tin!" (Ga 20:29)*. Không thấy mà tin. Đó là điều mà chính Chúa Giêsu nói là điểm phúc. ĐGH Phanxicô nói: *"Chúng ta có thể gọi đây là Mỗi Phúc Đức Tin" (Beatitude of Faith)*.

Trong Kinh Cầu Xin LCTX có lời Chúa Giêsu đã nói với Thánh nữ Faustina: *"Thà rằng trời đất này biến ra không, nhưng lòng thương xót của Ta luôn ấp ủ những linh hồn tín thác”.* Một lời xác quyết mà nhân loại không thể nào hiểu nổi. Quá bao la, quá nhân từ, quá đại lượng, chúng ta chỉ biết cúi đầu cảm tạ Đức Kitô, Đấng đã vâng lời Chúa Cha mà tự nguyện chết vì yêu thương nhân loại. LCTX quá kỳ diệu, quá tuyệt vời!

Phúc Âm có một số dụ ngôn "điển hình" về LCTX: Tên Mặc Nợ Không Biết Thương Xót (Mt 18:23-35), Người Samari Tốt Lành (Lc 10:30-37), Con Chiên Bị Mất (Lc 15:4-7), Đồng Bạc Bị Mất (Lc 15:8-10), Người Phụ Nữ Ngoại Tình (Ga 8:2-11), và Người Cha Nhân Hậu (Lc 15:11-32).

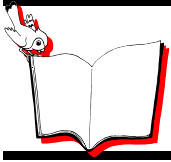
Lạy Chúa Giêsu, chúng con xin lỗi Ngài, xin giúp chúng con sống và loan truyền LCTX đúng Tôn Ý Ngài!

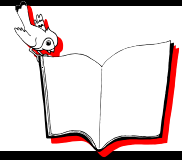
Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót Tổng Giáo Phận Sài Gòn xin chân thành cảm ơn:

- Đức Cha Cosma, Giám mục Gp Bắc Ninh, Tổng thư ký HĐGM VN.
- Đức Cha Antôn, Giám mục Gp Đà Lạt.
- Đức Cha Phao lô, Giám mục Gp Vinh, Chủ tịch UB Công Lý và Hòa Bình thuộc HĐGM VN.
- Quý Cha đồng tế.
- Quý Cha hạt trưởng và Quý Cha linh hướng CĐ LCTX giáo hạt Gia Định, Tân Sơn Nhì, Gò Vấp.
- Quý Cha, Quý Thầy Trung tâm Mục vụ.
- Quý Cha, Quý Thầy Đại Chủng viện Thánh Giuse.
- Quý Sơ dòng Mân Côi.
- Quý Sơ dòng Phaolô
- Cha Giuse Nguyễn Phát Tài, Gp Phú Cường.
- Các Thừa tác viên, Ca đoàn, Đội trống Tân Thái Sơn, Giới trẻ, Hướng đạo, Thiếu nhi Thánh thể, Gia đình Khôi Bình.
- Công ty Tân Hiệp Phát.
- Nhà hàng Đông Phương.
- Quý ân nhân.
- Cùng tất cả Quý Ông Bà, Anh Chị Em tham dự Đại Lễ Đã đóng góp vào thành công của Đại Lễ

Hẹn gặp lại ở Đại Lễ 2014.

SỐNG LỜI CHÚA

Lm. Giuse Nguyễn Hưng Lợi DCCT

CHÚA NHẬT 6 PHỤC SINH NĂM C (Ga 14, 23-29)

“... Ai yêu mến Thầy, thì sẽ giữ lời Thầy. Cha Thầy sẽ yêu mến người ấy. Cha Thầy và Thầy sẽ đến và ở lại với người ấy. Ai không yêu mến Thầy, thì không giữ lời Thầy. Và lời anh em nghe đây không phải là của Thầy, nhưng là của Chúa Cha, Đấng đã sai Thầy...”

Chưa có ai sống tâm tình tuyệt vời như Chúa Giêsu. Ngài đã phục sinh và luôn có mặt với các môn đệ, các tông đồ để củng cố niềm tin cho các ông.

Để chuẩn bị cho cuộc ra đi về với Chúa Cha, Chúa Giêsu đã dạy bảo các môn đệ nhiều điều. Chúa nhật tuần trước, Ngài đã truyền cho các môn đệ một điều răn mới: “Anh em hãy thương yêu nhau như Thầy đã thương yêu anh em”. Và tiếp nối lệnh truyền ấy, Chúa giải thích về lòng yêu mến đó. Lòng yêu mến của các môn đệ, của con người đối với nhau mà còn đối với Chúa nữa: “Ai yêu mến Thầy thì sẽ giữ lời Thầy”...

Các môn đệ đã được Chúa phục sinh an ủi, củng cố lòng tin và đặt niềm hy vọng. Trước khi về Trời, Ngài hứa với các ông, dù vắng mặt, nhưng Ngài vẫn luôn có mặt và tiếp tục ban bình

an cho các ông. Chúa hiện diện dù rằng các môn đệ không nhìn thấy Thầy, nhưng quả thật đây là cảm nghiệm của những con người yêu thương nhau thiết tình, yêu thương nhau tha thiết. Chúa sẽ vắng mặt nhưng Ngài luôn hiện diện trong những kẻ yêu mến Ngài: "Ai yêu mến Thầy, Cha của Thầy và Thầy sẽ đến ở lại với người ấy" (Ga 14, 23). Bởi vì, trước khi về với Chúa Cha, Chúa phục sinh đã nói: "Thầy để lại bình an cho các con, Thầy ban bình an của Thầy cho các con". Nhận được bình an của Chúa, Ngài trấn an các ông: "Lòng các con đừng xao xuyến và đừng sợ hãi". Chúa có mặt trong những con người biết giữ Lời của Ngài và thực thi Lời của Ngài: "Ai yêu mến Thầy, thì sẽ giữ Lời Thầy... và Lời anh em nghe đây không phải là của Thầy... và là của Chúa Cha, Đấng đã sai Thầy" (Ga 23, 24). Giữ Lời Thầy là bảo vệ được trật tự Chúa đã thiết lập và tâm hồn sẽ không hề bị nao núng, xao xuyến, hoang mang, thất vọng. Chúa phục sinh không chỉ có mặt một mình nhưng sự bình an mà Ngài trao tặng còn là sự hiện diện của Chúa Ba Ngôi trong lòng các môn đệ và những tâm hồn thành tâm thiện chí. Đây là sự hiện diện của Chúa Ba Ngôi: Cha, Con và Thánh Thần. Chính Thánh Thần sẽ thông truyền, hướng dẫn, soi sáng để con người nhận ra Chúa Cha và Chúa Giêsu đang có mặt trong đời sống của mình. Con người sống Lời của Chúa sẽ nhận được sự bình an của Chúa. Do đó, bài đọc I cho chúng ta thấy: "Đạo do Chúa thiết lập sẽ phá vỡ cái vỏ chật hẹp của Đạo Do Thái, một Đạo không phù hợp với ơn cứu độ phổ quát do Chúa Kitô mang lại cho nhân loại", nên Hội Thánh được đặt trên nền móng 12 tông đồ như sách Khải Huyền bài đọc II vừa trình bày.

Lời hứa của Chúa phục sinh đã luôn được thực hiện trong Giáo Hội muôn thời. Thánh Thần của Chúa luôn soi sáng và hướng dẫn Giáo Hội lắng nghe và thực thi Lời của Chúa trong Thánh Kinh. Giáo Hội của Chúa luôn có sự an bình dù luôn phải trải qua những gian nan, thử thách trong cuộc hành trình đức tin.

Lạy Chúa Giêsu xin hãy đến và gửi Thánh Thần xuống để chúng con biết lắng nghe và thực thi Lời Chúa hầu thực sự mỗi người chúng con có được sự bình an Chúa hứa ban. Amen.

CHÚA NHẬT LỄ CHÚA LÊN TRỜI NĂM C (Lc 24, 46-53)

“... phải nhân danh Người mà rao giảng cho muôn dân, bắt đầu từ Giê-ru-sa-lem, kêu gọi họ sám hối để được ơn tha tội. Chính anh em là chứng nhân về những điều này...”

Từ lên trời chúng tỏ một điều gì xa cách, một cái gì đó chia lìa. Đối với Chúa phục sinh, lên trời không có nghĩa là lên một chỗ xa xôi mông lung nào đó ở trên cao. Chúa lên trời có nghĩa là Chúa đón nhận lại vinh quang tràn đầy, viên mãn của một vị Thiên Chúa, mà khi hóa kiếp làm người, Chúa đã khước từ để sống hòa đồng với con người ngoại trừ tội lỗi, và sau khi đã hoàn thành chương trình cứu độ của Thiên Chúa Cha, Chúa đã mặc lại vinh hiển đó. Chính vì thế, chúng ta hãy nhớ lại lời của hai thiên thần mặc áo trắng đã lay tỉnh các tông đồ: “Các ông người Galilê, tại sao các ông cứ đứng đó nhìn trời” (Cv 1, 1-11).

Thực sự, các môn đệ và các tông đồ vẫn chưa hiểu rõ việc Chúa về trời. Dù rằng, sau khi sống lại Chúa phục sinh đã nhiều lần trấn an và củng cố niềm tin của các môn đệ, đồng thời đã nhiều lần nói cho các môn đệ hay Chúa đi nhưng Chúa luôn hiện diện với các môn đệ trong Lời của Ngài và trong các ân ban của Ngài. Có một điều quan trọng nhất là Chúa phục sinh luôn ban bình an cho các môn đệ bởi vì nếu thiếu sự an bình của Chúa, các môn đệ sẽ hoang mang và đứt gánh giữa đường. Trước khi về trời, Chúa trao cho các môn đệ sứ mạng cao cả và khẩn thiết: “Phải nhân danh Chúa mà rao giảng cho muôn dân” (Lc 24, 47).

Chúa phục sinh đặt hoàn toàn tin tưởng nơi các môn đệ và mọi Kitô hữu làm chứng cho Ngài khắp nơi, khắp chốn và loan báo, giới thiệu Danh chí Thánh của Ngài cho toàn thể nhân loại. Chúa về trời để cho các môn đệ và nhân loại hiểu rằng: “Tất cả đều là cánh tay nối dài của Chúa để thu góp nhiều người về Giáo Hội do Chúa thiết lập”. Công cuộc truyền giáo và việc cứu độ, Chúa muốn các tông đồ và Hội Thánh góp tay để xây dựng,

để mở mang. Ngài muốn các tông đồ làm chứng Chúa về với Chúa Cha vì Ngài đến trần gian do ý Thiên Chúa Cha. Chúa muốn các môn đệ ra đi khắp nơi xây dựng một thế giới đầy yêu thương, hiệp nhất và an bình theo mẫu trời mới đất mới Chúa đã loan báo trước. Thế giới ấy, Con Thiên Chúa đã hy sinh mạng sống cứu chuộc để làm của lễ sống động dâng lên Thiên Chúa Cha.

Chúa về với Chúa Cha nhưng thực tế Ngài luôn canh cánh bên lòng đưa toàn Giáo Hội và mọi Kitô hữu về với Ngài ngay khi nhân loại còn đang sống trong hiện tại. Chúa về trời nhưng Ngài vẫn đang sống với Hội Thánh, với con người ngay ở dưới thế này. Đây là một mẫu nhiệm bởi vì Giáo Hội lữ hành đang gắn bó với trái đất nhưng không ngừng lên trời với Chúa phục sinh, về cùng Chúa Cha của Chúa sống lại nhưng cũng là Cha của mỗi người.

Lễ Thăng Thiên là một lễ lớn trong phụng vụ. Chính vì thế, lễ này là một thông điệp cho toàn Giáo Hội hãy ra khơi, hãy thả lưới. Thế giới còn gần 80% những người chưa được loan báo Tin Mừng, chưa được nghe Danh Đức Kitô. Chúa về trời nhưng Chúa vẫn hiện diện sống động giữa con người, giữa mọi người, giữa cuộc sống của Hội Thánh. Người môn đệ Chúa hãy làm cho bộ mặt phục sinh của Chúa rõ nét trong cuộc sống, nhờ thế, nhiều người sẽ biết và nhận ra Chúa. Chúng ta hãy tưởng tượng Lễ Thăng Thiên giống như ngọn lửa thế vận được chuyển từ tay vận động viên này tới vận động viên khác, cho tới khi ngọn lửa được châm bùng lên để rồi nó sẽ sáng mãi cho tới ngày chấm dứt thế vận hội. Hãy làm chứng cho Chúa phục sinh bằng chính đời sống thánh thiện, đạo đức của mình.

“Các con là muối ướp cho mọi người, nếu muối nhạt, thì chẳng còn cách gì làm cho nó mặn lại được, nó trở thành vô dụng, chỉ còn nước ném ra ngoài cho người ta chà đạp lên nó.

Các con là ánh sáng cho toàn thế giới...

... Ánh sáng chúng con phải sáng lên trước mặt thiên hạ để họ nhìn xem những việc thiện các con làm mà ngợi khen Cha các con ở trên trời” (Mt 5, 13-16).

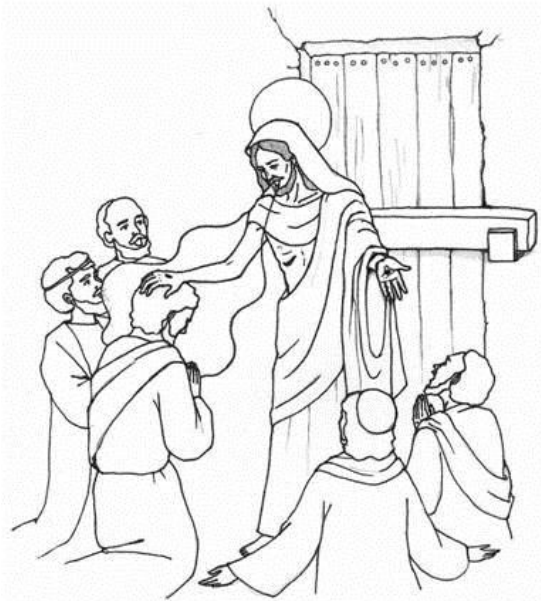
Lạy Chúa phục sinh, chúng con tin Chúa luôn hiện diện với chúng con trong cuộc lữ hành trần thế tiến về Quê Trời. Amen.

CHÚA NHẬT LỄ HIỆN XUỐNG NĂM C (Ga 20, 19-23)

Các môn đệ vui mừng vì được thấy Chúa. Người lại nói với các ông: “Bình an cho anh em! Như Chúa Cha đã sai Thầy, thì Thầy cũng sai anh em”. Nói xong, Người thổi hơi vào các ông và bảo: “Anh em hãy nhận lấy Thánh Thần. Anh em tha tội cho ai, thì người ấy được tha; anh em cầm giữ ai, thì người ấy bị cầm giữ”.

Lễ Chúa Thánh Thần hiện xuống khai sinh Hội Thánh công giáo. Mùa phục sinh được diễn tả bằng hai biến cố lớn, hai lần Chúa Thánh Thần hiện xuống: Lần thứ nhất vào buổi chiều ngày Chúa sống lại và lần thứ hai vào ngày Lễ Ngũ Tuần. Để làm chứng cho việc Chúa chết và sống lại, Chúa phục sinh đã đổ tràn Thánh Thần của Ngài trên các tông đồ để các Ngài làm chứng cho Chúa và được Chúa sai đi loan báo Tin Mừng.

Ngày Lễ Ngũ Tuần là ngày khai sinh Giáo Hội truyền giáo, một Giáo Hội được đầy tràn Chúa Thánh Thần, một Giáo Hội được sai đi để rao giảng Tin Mừng cứu rỗi. Hội Thánh ấy vẫn luôn là Giáo Hội truyền giáo cho đến ngày cánh chung, ngày tận cùng thế giới: “Như Cha đã sai Thầy, thì Thầy cũng sai anh em, anh em hãy nhận lấy Thánh Thần” (Ga 20, 21-22). Ngày Lễ Ngũ Tuần, các tông đồ đã được đổi mới hoàn toàn nhờ tác động của Chúa Thánh Thần, nhờ Chúa tuyển chọn và sai đi.

Vâng, các môn đệ, các tông đồ trước khi lãnh nhận Chúa Thánh Thần vẫn luôn ở trong tâm trạng hoang mang, hoài nghi, lo sợ. Các Ngài vẫn nhát đảm, vẫn rụt rè, vẫn ham danh vọng, ham lợi nhuận, có thể nói các Ngài vẫn còn đang hoàn

toàn sống như những người thế gian, bình thường. Các Ngài ít học, chậm hiểu. Nay, Chúa Thánh Thần đến, các Ngài đã được hoàn toàn đổi mới. Thánh Phêrô trước kia rất sợ, Ngài sợ trước câu nói của một tên tớ gái, Ngài sợ không dám tới gần Chúa trong cuộc thương khó của Chúa, nhưng khi có Chúa Thánh Thần, Ngài đã rao giảng, một bài duy nhất đã làm cho hơn 3.000 người trở lại với Chúa. Và rồi tất cả các tông đồ đều mạnh mẽ rao giảng Đức Kitô, các Ngài còn dám hy sinh cả mạng sống để làm chứng cho Chúa phục sinh. Thực tế, các Ngài được Chúa Thánh Thần biến đổi, được Chúa Thánh Thần hướng dẫn. Do đó, các Ngài không phải đang say rượu như nhiều người lầm tưởng mà là tràn đầy Chúa Thánh Thần.

Ngày Lễ Hiện Xuống, Chúa Thánh Thần dưới hình lưỡi lửa đã đi vào nội tâm của các tông đồ. Đây là một cuộc thanh luyện, một cuộc xúc dầu. Chúa Thánh Thần cũng đang hoạt động trong tâm hồn của mọi Kitô hữu. Chúa Thánh Thần biến đổi con người chúng ta để chúng ta sống xứng ơn gọi làm con Thiên Chúa. Buổi chiều ngày phục sinh, Chúa sống lại hiện ra với các môn đệ và thổi hơi trên các Ngài, rồi nói: "Hãy nhận lấy Thánh Thần". Chúa phục sinh quả thực cũng đang gửi Chúa Thánh Thần cho nhân loại, cho chúng ta. Thánh Thần sẽ làm cho người môn đệ của Chúa và nhân loại những hành động và suy nghĩ rập theo những tâm tình của Chúa Giêsu.

Thánh Thần là sự sống của Giáo Hội. Thánh Thần là Đấng tốt lành phát sinh những hoa trái tươi tốt. Những hoa trái ấy là sự bình an, vui mừng và yêu mến. Vui mừng, yêu mến và bình an là món quà tặng quý giá nhất Chúa trao cho nhân loại, cho con người.

Giáo Hội do Chúa phục sinh thiết lập luôn tồn tại nhờ sự hiện diện của Ngài và nhờ ơn huệ dồi dào của Chúa Thánh Thần tuôn trào.

Lạy Chúa Giêsu, xin ban Thánh Thần của Chúa đến để đổi mới mặt địa cầu và đổi mới tâm hồn con người.

CHÚA NHẬT LỄ CHÚA BA NGÔI NĂM C (Ga 16, 12-15)

Khi nào Thần Khí sự thật đến, Người sẽ dẫn anh em tới sự thật toàn vẹn. Người sẽ không tự mình nói điều gì, nhưng tất cả những gì Người nghe, Người sẽ nói lại, và loan báo cho anh em biết những điều sẽ xảy đến. Người sẽ tôn vinh Thầy, vì Người sẽ lấy những gì của Thầy mà loan báo cho anh em.

Lúc còn nhỏ, tôi vẫn học: “Hỏi Đức Chúa Trời có mấy ngôi? - Thưa Đức Chúa Trời có ba ngôi: ngôi thứ nhất là Cha, ngôi thứ hai là Con, ngôi thứ ba là Thánh Thần”. Nếu chỉ có thế thì không có gì khó hiểu, nhưng khi nói: Ba ngôi bằng nhau, Ba ngôi chỉ là một Chúa. Sự giải thích ấy làm cho tôi luôn tò mò và thật khó hiểu. Tuy nhiên, càng lớn lên càng học hỏi, càng được soi sáng bởi

Chúa Thánh Thần, tôi mới cảm nghiệm được thế nào là một Chúa lại có ba ngôi.

Chúa Giêsu là thầy của kinh nghiệm. Ngài không phải người thầy của sự tò mò. Ngài nói với mọi người, với mỗi chúng ta hãy sống kinh nghiệm về Chúa Cha. Đó là tình yêu giữa Thiên Chúa Cha và Chúa Giêsu. Nhờ Chúa Giêsu mà mầu nhiệm Thiên Chúa được vén mở. Chúa Giêsu mạc khải cho nhân loại biết Thiên Chúa có Ba Ngôi: Cha, Con và Thánh Thần. Ba Ngôi tuy khác nhau nhưng chỉ là một Thiên Chúa. Chính Chúa Giêsu. Khi Thiên sứ Gabriel truyền tin cho Đức Trinh Nữ Maria thụ thai và sinh Chúa Giêsu, Thiên sứ đã loan báo cho Đức Trinh Nữ Maria biết Con Trẻ sẽ được gọi là Con Đấng tối cao Con Thiên Chúa. Chúa Giêsu chính là Ngôi Hai Con Thiên Chúa đã xuống thai trong lòng Đức Maria bởi phép Chúa Thánh Thần (Lc 1, 30-35). Khi Chúa Giêsu chịu phép rửa bởi tay Gioan Baotixita

trong dòng sông Giođan, cả Ba ngôi xuất hiện. Chúa Thánh Thần lấy hình chim bồ câu hiện trên đầu Chúa Giêsu, trên trời có tiếng Chúa Cha phán (Mt 3, 16-17). Khi đi rao giảng, Chúa Giêsu cũng hay nói đến Chúa Cha: “Ta và Cha Ta là một” (Ga, 30). Chúa cũng nhiều lần nói đến Chúa Thánh Thần: “Khi Đấng bầu chữa đến, Đấng Ta sẽ gửi đến từ nơi Cha, là Thần khí sự thật, từ nơi Cha xuất phát, Ngài sẽ làm chứng về Ta” (Ga 15, 26). Trước khi Chúa về trời, Ngài đã phán cùng các môn đệ rằng: “Các con hãy đi giảng dạy muôn dân, làm phép rửa cho họ nhân danh Cha và Con và Thánh Thần” (Mt 28, 19). Kinh nghiệm về Chúa Ba ngôi: Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần sẽ luôn là một mầu nhiệm nhân loại phải sống. Nhờ Tin Mừng, nhân loại và mỗi Kitô hữu sẽ sống hiệp thông, chia sẻ, sống trong tình yêu vì “ai ở lại trong tình yêu là ở lại trong Thiên Chúa và Thiên Chúa ở lại trong người ấy” (1 Ga 4, 16).

Chúng ta phải sống kinh nghiệm về Chúa Ba Ngôi với tình yêu chân thành của chúng ta. Mầu nhiệm Thiên Chúa Ba ngôi có liên hệ rất mật thiết với chúng ta, bởi vì, mỗi khi chúng ta làm dấu Thánh Giá là chúng ta tuyên xưng Thiên Chúa Ba ngôi. Chúng ta đọc kinh Sáng danh cũng là một lời tuyên tín Thiên Chúa Ba Ngôi. Đọc kinh Tin kính là tuyên xưng các mầu nhiệm về Thiên Chúa Ba ngôi và Hội Thánh.

Do đó, chúng ta phải tin kính, cậy trông, kính mến, cầu xin, tạ ơn Chúa Ba Ngôi, vì Chúa Cha đã dựng nên chúng ta, Chúa Con đã cứu chuộc chúng ta, và Chúa Thánh Thần hằng ban ơn sủng cho chúng ta. Chúa Giêsu đã phán: “Ai yêu Ta thì vâng giữ lời Ta và Cha Ta sẽ thương yêu kẻ ấy, và chúng Ta sẽ đến và ở trong kẻ ấy” (Ga 14, 23).

Mầu nhiệm Chúa Ba Ngôi luôn hiện thực trong đời ta, trên nhân loại. Khi nhận lãnh bí tích rửa tội là chúng ta nhận lãnh Chúa Ba Ngôi. Chúa cũng đang mời gọi chúng ta cũng như Chúa đã sai các môn đệ, các tông đồ: “Hãy ra đi và làm phép rửa cho muôn dân”.

Lạy Thiên Chúa Ba Ngôi, xin cho chúng con càng ngày càng sống mật thiết với Chúa Ba Ngôi: Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần. Amen.

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 13

**TÌM HIỂU THÔNG ĐIỆP
THIÊN CHÚA GIÀU LÒNG THƯƠNG XÓT (tt)**

Lm. G. Tạ Huy Hoàng

BÀI ÔN TẬP 1 (sau 12 bài)

Dẫn vào

Đi về đâu hỡi em
Nắng chiều nay nắng nhạt
Đi về đâu hỡi em
Nắng vẫn nhạt chiều nay
Đi về đâu hỡi anh

Nắng chiều nay nắng đậm
Đi về đâu hỡi anh
Nắng vẫn đậm chiều nay.¹

“Đi về đâu” là câu hỏi đầy tính triết lý, là câu hỏi nhân sinh triết lý của muôn thưở. Xưa cũng như nay, con người đều muốn biết, đều muốn hỏi: “Người ta sống ở đời để làm gì, chết rồi thì sẽ đi về đâu...?”. Và dĩ nhiên, ai ai trong chúng ta cũng rất cần câu trả lời đúng; hay ít ra, rất mong có được câu trả lời đúng hướng, đúng tuyến.

Đề hướng lòng về tình Chúa thương xót

Tiến về trời sao cho đúng hướng
Họa đồ đất thấp chỉ lối đi
Dù nắng dù mưa vẫn kiên định
Vì ta đã biết đường đi lối về.²

Đức Thánh cha Phanxicô nói: “Hãy nhìn vào cử chỉ rửa chân để thấy sự trìu mến của Chúa Giêsu”.³ Khi lãnh nhận các bí tích, cách riêng bí tích thánh tẩy, chúng ta khởi động một niềm tin, một sự sống siêu nhiên: được gia nhập vào thân thể

¹ Bạn Hữu, *Bài trò chuyện 1* (TP. HCM: LHNB, 2013), 45.

² Bạn Hữu, *Bài trò chuyện 1*, 46.

³ Đó là câu nói của Đức Thánh cha Phanxicô trong thánh lễ Tiệc Ly thứ năm (28-3-2013) cử hành tại nhà nguyện của trại giam Casal del Marmo, Rome.

mầu nhiệm Đức Kitô, được tháp nhập vào huyền nhiệm tình yêu Thiên Chúa, được hưởng sự sống của Thiên Chúa... nếu chúng ta không tự mình tách rời khỏi mầu nhiệm đó. Hơn nữa, nhờ việc ở lại trong thân thể mầu nhiệm Đức Kitô, đặt mình trên nền tảng những gì Giáo hội tin về Đức Kitô, chúng ta như hiểu được điều Đức Giáo hoàng Gioan Phaolô II muốn nói trong *Thông điệp Thiên Chúa giàu lòng thương xót*:

Mầu nhiệm Đức Kitô – mạc khải cho chúng ta ơn gọi cao trọng của con người, đã từng thúc đẩy tôi nhấn mạnh đến phẩm giá khôn sánh của con người trong *Thông điệp Redemptor hominis* – nay cũng buộc tôi công bố tình thương xót của Thiên Chúa được mạc khải trong chính mầu nhiệm ấy về Đức Kitô.⁴

Theo đó, trong Đức Kitô và nhờ Đức Kitô, Thiên Chúa trở nên hữu hình cách đặc biệt qua lòng thương xót của Ngài; nghĩa là làm nổi bật ưu phẩm của Ngài, ưu phẩm thần tính mà Cựu ước bằng nhiều khái niệm và từ ngữ khác nhau đã từng xác định như “lòng thương xót”.⁵

Thật vậy, “Đức Kitô trao ý nghĩa định hình cho truyền thống Cựu ước về lòng thương xót của Thiên Chúa”;⁶ và theo một nghĩa nào đó, chính Người là lòng thương xót (*mercy*).⁷ Nghĩa là, dửng dưng, lãnh đạm, nhẫn tâm (*merciless*) là những tính từ nghịch nghĩa với tâm tình thương xót, nhân từ, khoan dung (*merciful*). Thánh kinh cho ta nhiều thí dụ: (1) dửng dưng đối với người bị đánh đập và bị cướp, thầy tư tế rồi thầy Lêvi đã “đi tránh qua một bên”;⁸ (2) người phú hộ chẳng hề quan tâm đến Lazarô nghèo khó đang đói gần chết ngay trước cửa nhà mình....⁹ Thầy tư tế, thầy Lêvi, người phú hộ đã làm điều trái

---

⁴ VIII 15,28.

⁵ I 2,7.

⁶ I 2,8.

⁷ X. I 2,10.

⁸ X. Lc 10,30-32.

⁹ X. Lc 16,19.

ngược với tình yêu thương, sự cảm thông “chậm bất bình và rất mực khoan nhân” của lòng Chúa thương xót.¹⁰

Đề thư “Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa”

Bởi Thiên Chúa “giàu lòng thương xót, đầy lòng xót thương, giàu lòng từ bi lân ái, đầy lòng lân ái từ bi”, chúng ta càng có lý do để thưa lên: “Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa” và để sống tâm tình tín thác ấy.

... việc nghiên cứu sự xuất hiện của 253 lần sử dụng những từ ngữ *merciful, merciless, mercy, mercies* (01 lần sử dụng từ *merciless*, 05 lần sử dụng từ *mercies*, 29 lần sử dụng từ *merciful*, và 218 lần sử dụng từ *mercy*) thực sự góp phần giúp người đọc hiểu khá đầy đủ về nội dung *Thông điệp Lòng Chúa thương xót*.¹¹

Tuy có thể có nhiều lầm lỗi, đã từng ứng xử như thầy tư tế, thầy Lêvi, như người phú hộ... và như thế là trái ngược với tình yêu thương, sự cảm thông “chậm bất bình và rất mực khoan nhân” của lòng Chúa thương xót, chúng ta vẫn luôn được mời gọi tín thác vào tình thương của Thiên Chúa: “Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa”.

Đề quyết tâm không dừng dưng, lãnh đạm

Chúng ta cần quyết tâm sẽ không dừng dưng, lãnh đạm, không quan tâm, hay nhẵn tâm... nhưng trái lại, được mời gọi tỏ lòng thương xót với người đau khổ.

Không bao giờ chúng ta được để cho con tim mình bị những quyền lợi và những mối bận tâm của mình phủ lấp đến độ không nghe được tiếng kêu của người nghèo. Tâm hồn khiêm tốn và kinh nghiệm bản thân về đau khổ sẽ có thể thức tỉnh nơi chúng ta ý thức về sự thương xót và cảm thông.¹²

Thật vậy, “Thiên Chúa là tình yêu”¹³ và lời mời ở lại trong tình yêu của Thiên Chúa là lời mời hướng đến sự hoàn hảo,

---

¹⁰ X. Bênêdictô XVI, *Sứ điệp Mùa Chay 2012* (Vatican, 03-11-2011).

¹¹ Ủy ban Giáo dân (HĐGMVN), *Tìm hiểu Thông điệp Thiên Chúa giàu lòng thương xót* (TP. HCM: LHNB, 2012), 7.

¹² Bênêdictô XVI, *Sứ điệp Mùa Chay 2012* (Vatican, 03-11-2011).

¹³ Ga 4,16.

thêm tin tưởng vào tình yêu của Thiên Chúa, vào lòng thương xót của Người. Tình yêu của người hy sinh mạng sống mình cho bạn hữu thật cao cả và dễ nhận ra khi người mang tình yêu ấy dám thực sự sống và hy sinh chính mạng sống của mình cho người khác.

Không ai có tình thương lớn hơn tình thương của người hy sinh mạng sống mình cho bạn hữu. Anh em là bạn hữu của Thầy, nếu anh em thực hiện những điều Thầy truyền dạy.¹⁴

Tạm kết

Khi nắng đậm thì ô
Khi nắng nhạt thì buồn
Khi nắng còn người ơi
Là vẫn còn niềm vui.¹⁵

Vâng thế đấy, triết lý sống của ta hãy là minh triết thuần lý, hợp lý, triết lý; nhưng nhân sinh đích thực của cuộc sống còn phải hơn thế: phải hợp lý với chính lý trí và hợp lòng với chính con tim, với niềm tin và trông cậy mà hướng về Lòng Chúa thương xót, để “Tiến về trời sao cho đúng hướng; Họa đồ đất thấp chỉ lối đi; Dù nắng dù mưa vẫn kiên định; Vì ta đã biết đường đi lối về”.¹⁶

“Xin Thiên Chúa đủ lòng thương xót chúng con!”¹⁷ là lời cầu nguyện thường xuyên không chỉ của một mình Đức Chân phước Giáo hoàng Gioan Phaolô II lúc sinh thời mà còn là lời cầu nguyện của “... nhiều người và nhóm người với cảm thức đức tin sống động dẫn dắt, đang hướng đến lòng thương xót của Thiên Chúa”.¹⁸

09-4-2013, GTHH

---

¹⁴ Ga 15,13-14.

¹⁵ Bạn Hữu, *Bài trò chuyện 1*, 46.

¹⁶ Bạn Hữu, *Bài trò chuyện 1*, 46.

¹⁷ Sau những lời nguyện trên thì đọc: (1) kinh Chúa Thánh Thần, (2) kinh Tin kính, (3) kinh Ăn năn tội, và (4) lời nguyện tắt: “Giêsu Maria Giuse, con mến yêu, xin cứu rỗi linh hồn con và muôn dân muôn nước”. (<http://longchuathuongxot.vn/vi/news/CAC-KINH-TRONG-GIO-CHAU-LCTX/Di-chuc-cua-Chan-phuoc-GH-Gioan-Phaolo-II-971.html>)

¹⁸ I 2,21.

BÀI HỌC TỪ CUỘC SỐNG

Tập trung tạo ra sức mạnh

Nguyễn Thị Phương Dung

PHI LÔ – Publilius Syrus (Thế kỷ I trước công nguyên) là người Syria bị đưa đến Ý làm nô lệ, nhưng nhờ sự thông minh, có tài, ứng khẩu giỏi, ông được chủ cho tự do, ông đã thành công ở Ý, ông còn vượt qua tất cả các đối thủ trong một cuộc thi và được chính Hoàng đế Ceasar ban thưởng vào năm 46 (trước công nguyên). Ông nói: *"Làm hai thứ một lúc cũng có nghĩa không làm gì cả"* (*to do two things at once is to do neither*). Người ta thường có xu hướng tham lam và ôm đồm, như người Việt có câu: *"Ôm rơm nhậm bụng"*. Ý nói đa đoan mà chẳng nên công trạng gì!

Ở một vùng quê nọ, có hai cha con một nhà buôn hoa đang sinh sống trong một khu vườn rộng lớn mênh mông là hoa. Người cha thì tính tình chăm chỉ, yêu lao động và là một người được cả xã hội công nhận về sự thành công trong lĩnh vực trồng hoa. Còn người con thì rất có nhiều tài – anh được lớn lên

trong vòng tay yêu thương và sự đầy đủ vật chất mà người cha ban cho, anh đã học được rất nhiều nghề, làm được rất nhiều điều hay. Nhưng ở tuổi 35, anh vẫn là một người vô danh trước xã hội.

Anh luôn suy nghĩ về điều này, anh vẫn không thể hiểu nổi tại sao anh đa tài thế, làm nhiều điều hay thế mà đến giờ anh vẫn chỉ là người vô danh.

Người cha hiểu ý anh, liền đưa anh đến vườn hoa mà ông chuẩn bị thu hoạch. Ông chỉ vào bông hồng to nhất, đẹp nhất và rực rỡ nhất nằm giữa vườn cho anh con trai và hỏi:

– Con có biết tại sao bông hồng kia lại to và đẹp rực rỡ hơn các bông hồng khác không?

– Có phải vì cha mua giống mới không?

– Không phải - người cha đáp - tất cả đều chung một giống hoa, con ạ.

– Thế có phải cha tưới cho nó nhiều nước và bón cho nó nhiều chất dinh dưỡng hơn không?

– Cũng không phải. Tất cả điều kiện chăm sóc và môi trường sinh trưởng của chúng đều giống nhau.

– Vậy thì chắc là đất ở chỗ đó tốt hơn rồi, cha nhỉ?

– Con lại sai rồi. Đất đều giống nhau.

Người con không biết trả lời sao nữa. Anh nghĩ hoài, nghĩ mãi, nghĩ mãi... nhưng vẫn không thể giải thích nổi tại sao lại như thế.

Lúc này, người cha mới ôn tồn bảo:

– Con có nhận thấy bông hồng này ít lá và ít nụ không?

– À đúng rồi. Nhưng có nghĩa là gì hả cha?

– Trong vườn hồng này, chỉ duy nhất có bông này ta thường xuyên nhìn tới. Khi thấy nhiều lá mọc quanh nó quá, ta tỉa bớt. Khi thấy nó có nhiều chồi, nhiều nụ đâm ra, ta cũng tỉa.

Người con có vẻ hiểu ra điều gì đó, gật đầu liên tục. Người cha tiếp lời:

– Tất cả bông hồng đều có điều kiện sống như nhau, nhưng bông hồng này lại được một đặc ân của ta là tia bớt các cành, nụ và lá nên các chất dinh dưỡng sẽ được tập trung vào bông hoa mà không bị phân tán đi nơi khác. Chính vì thế mà nó sẽ trở nên to hơn, khỏe hơn, đẹp hơn và rực rỡ hơn hẳn những bông còn lại.

Trầm ngâm một lúc ông lại tiếp tục:

– Cũng như con, con trai của ta ạ, tuy con rất giỏi, rất nhiều tài, con làm được rất nhiều việc nhưng con vẫn giống như những người khác là vì con thiếu sự tập trung, con bị phân tán năng lượng và thời gian vào quá nhiều thứ. Con cần phải xác định lại con sẽ trở thành người như thế nào trong 5 năm tới – con đam mê gì nhất, điều gì khiến cho con trăn trở nhiều nhất, điều gì khiến cho con có thể sống chết với nó mà không quản khó khăn? Lúc đó con sẽ là người thành công, con trai ạ.

Lúc này, người con đã hiểu ra tất cả vấn đề. Anh khóc và quỳ xuống hôn vào tay người cha và cảm ơn rồi rít – cảm ơn người cha về câu chuyện giúp anh nhìn nhận cuộc đời tốt hơn...

Vậy đây các bạn ạ. Ai trên đời đều có nhiều mối quan tâm, nhiều sự lựa chọn trong cuộc sống, trong sự nghiệp. Nếu không biết cách tia bớt những điều khác đi để tập trung cho điều mình mong muốn nhất thì mãi mãi người đó vẫn là người vô danh như những con người khác.

Tài liệu học tập Lòng Chúa Thương Xót rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ, bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng theo địa chỉ email: longthuonqxotgp@yahoo.com

Xin dùng chữ Unicode.

NHỮNG LỜI KHÔN NGOAN

TRÍCH TRONG NHẬT KÝ “LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA NƠI LINH HỒN TÔI”
Của Thánh Nữ Maria Faustina Kowalska

197 Tuần cửu nhật kính Lòng Chúa Thương xót: *Chúa Giêsu đã dạy tôi ghi chép và thi hành trước ngày lễ kính Lòng Chúa Thương Xót. Bắt đầu từ thứ Sáu Tuần Thánh.*

- Ngày thứ nhất: cầu cho toàn thể nhân loại, cách riêng tất cả các tội nhân.
- Ngày thứ hai: cầu cho các linh hồn linh mục và tu sĩ.
- Ngày thứ ba: cầu cho các linh hồn đạo đức và trung thành.
- Ngày thứ tư: cầu cho những người ngoại giáo và những người chưa nhận biết Chúa.
- Ngày thứ năm: cầu cho các linh hồn lạc giáo và ly giáo.
- Ngày thứ sáu: cầu cho các linh hồn hiền lành và khiêm nhường và những linh hồn thơ ấu.
- Ngày thứ bảy: cầu cho những linh hồn đặc biệt sùng kính và tôn vinh LCTX.
- Ngày tám: cầu cho những linh hồn luyện ngục.
- Ngày thứ chín: cầu cho những linh hồn nguội lạnh. (NK 1210-1228)

198 Tôi nhìn thấy Chúa Giêsu như một Hoàng Đế uy nghi lắm liệt đang nghiêm nghị nhìn xuống trái đất, nhưng nhờ có sự can thiệp của Đức Mẹ nên Chúa đã gia hạn thời gian thương xót của Người. (NK 1261)

199 Một linh hồn chấp nhận đau khổ trong tinh thần suy phục thánh ý Chúa, kéo xuống cho toàn thể tu viện nhiều phúc lành hơn tất cả các chị em lao động khác. Thiên Chúa thưởng ban nhiều ơn rất lớn lao vì các linh hồn đau khổ và vì các linh hồn ấy, Người ngừng lại nhiều hình phạt. (NK 1268)

200 Trong giờ nguyện gắm, tôi được biết linh hồn nào càng trong sạch, càng được giao kết sâu sa hơn với Thiên Chúa trong bình diện tinh thần. (NK 1270)

201 **Linh hồn nào tín thác vào Lòng Thương Xót của Cha là linh hồn may phúc nhất, bởi vì chính Cha sẽ chăm sóc cho họ.** (NK 1273)

202 Thiên Chúa càng đeo bám linh hồn nào với Lòng Thương xót, thì Người sẽ càng công thẳng với linh hồn ấy. (NK 1274)

203 **Cha rộng lượng với các tội nhân hơn với những người công chính. Vì họ, Cha đã từ trời xuống thế; vì họ, Cha đã đổ máu ra. Chớ gì họ đừng sợ hãi khi đến gần Cha; họ rất cần đến Lòng Thương Xót của Cha.** (NK 1275)

204 Tôi bị co giật đau đớn suốt ba tiếng đồng hồ,... hễ nuốt vào thứ gì thì tôi liền thổ ra thứ ấy. Đôi lúc những cơn đau còn làm tôi bất tỉnh... những cơn đau này xảy đến để đền tội vì những con trẻ đã bị giết trong bụng các bà mẹ độc dữ. (NK 1276)

205 **Cha hết sức đau khổ là linh hồn các tu sĩ lãnh nhận bí tích tình yêu theo thói quen, dường như họ không phân biệt được thần lương này. Cha không gặp được đức tin hoặc tình yêu trong tâm hồn họ. Cha hết sức miễn cưỡng phải vào những linh hồn như thế, chẳng thà họ đừng lãnh nhận Cha thì hơn.** (NK 1288)

TIN TỨC – SINH HOẠT

Gx Châu Bình mừng bốn mạng Lòng Chúa Thương Xót

TGP SAIGON – Lúc 18 giờ Thứ Năm, 4-4-2013, trong Tuần Bát Nhật Phục Sinh, Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót (CĐ LCTX) thuộc Gx Châu Bình (Thủ Đức) đã hiệp dâng Thánh Lễ mừng bốn mạng sớm (thay vì mừng Lễ LCTX vào Chúa Nhật II Phục Sinh).

Đây cũng là dịp kỷ niệm sinh nhật lần thứ nhì của CĐ LCTX Gx Châu Bình, nhưng ban chấp hành chính thức tuyên hứa được 1 năm.

Đến tham dự có 3 thành viên ban chấp hành CĐ LCTX TGP Saigon, các đại diện các xứ đoàn bạn và hơn 100 thành viên CĐ LCTX của Gx Châu Bình. Số người tham dự khá đông, hầu như chật nhà thờ, đặc biệt thấy có khoảng 1/3 là các em Thiếu Nhi Thánh Thể và nhiều bạn trẻ.

Chủ tế là Lm Gioan Maria Vianney Phạm Mạnh Cường (Dòng Đồng Công, chính xứ Châu Bình), đồng tế là 5 linh mục Dòng Đồng Công, và 1 phó tế. Bắt đầu Thánh Lễ Lm Cường trao huy hiệu LCTX cho 24 thành viên chính thức gia nhập CĐ LCTX. Sau đó mọi người cùng đọc kinh tận hiến cho LCTX.

Thánh Lễ thật long trọng. Lm Cường trìu mến gọi là Gia đình LCTX, thiết nghĩ cách gọi này thân thiện và gần gũi, nói lên tính liên đới mật thiết giữa các thành viên như một gia đình thực thụ.

Cuối Thánh Lễ có Phép Lành Toàn Xá cho những người tham dự. Hôm nay là ngày mừng bốn mạng của Gia đình LCTX, mà trong dịp lễ kính LCTX, **“linh hồn nào xưng tội và rước lễ sẽ được ân xá cả tội lỗi và hình phạt”** (Nhật Ký, số 699). Tình Giêsu trên cả tuyệt vời!

Sau Thánh Lễ, và cũng để kết giờ phụng vụ, mọi người đồng thanh: *“Lạy Chúa Giêsu, xin thêm đức tin cho chúng con”*. Đó là lời cầu nguyện của các Tông đồ xưa (Lc 17:5), rất cần thiết hằng ngày, không chỉ trong Năm Đức Tin này mà suốt cả cuộc đời của mỗi chúng ta. Lời cầu nguyện đó cũng tương tự câu Chúa Giêsu dạy chúng ta qua Thánh nữ Faustina Kowalska: **“Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Ngài”** (Jezu, ufam Tobie!).

Tuyên hứa & Ra mắt BCH CĐ LCTX Gx Mẹ Vô Nhiễm

TGP SÀI GÒN - Ngày 05/4/2013, tại Giáo xứ Mẹ Vô Nhiễm Bến Cát (Gx MVN BC), hạt Gò Vấp đã diễn ra Thánh lễ Ra mắt và trao Ủy Nhiệm thư cho Ban chấp hành Cộng Đoàn LCTX.

BCH CĐ LCTX gồm 4 thành viên:

- 1) Trưởng Ban : Bà Maria Nguyễn Thị Thảo
- 2) Phó ban : Bà Maria Vũ Thị Mỹ Nương
- 3) Thủ Quỹ : Bà Maria Nguyễn Thị Bích Ngọc
- 4) Thư Ký : Bà Trần Thị Tươi

Được biết, Lm Chánh xứ đồng thời là Lm Linh hướng cho CĐ LCTX, và ngày 05/4/2013 cũng là ngày kỷ niệm 7 năm thành lập CĐ LCTX Gx MVN BC.

Tuyên hứa & Ra mắt BCH CĐ LCTX Gx Chợ Đũi

TGP SÀI GÒN – Lúc 17g30 chiều thứ bảy, ngày 06/4/2013, tại họ đạo Chợ Đũi, hạt Sài Gòn – Chợ Quán đã diễn ra Thánh lễ đồng tế ra mắt CĐ LCTX họ đạo chợ Đũi. Chủ tế Thánh lễ là Cha hạt trưởng Phanxicô Lê Văn Nhạc.

CĐ LCTX họ đạo Chợ Đũi do Cha sở Ernest Nguyễn Văn Hưởng làm linh hướng. BCH gồm 4 thành viên:

1. Trưởng ban : Ông Phêrô Võ Huỳnh Đợi
2. Phó ban : Ông Micae Võ Thành Sơn
3. Thư ký : Ông Phêrô Trần Đức Viêm
4. Thủ quỹ : Bà Anê Võ Thị Mỹ Dung

Gx Vô Nhiễm mừng sinh nhật Lòng Chúa Thương Xót

TGP SAIGON – Chiều tối Thứ Bảy, 13-4-2013, Giáo hạt Gia Định tổ chức buổi luân phiên tôn kính Lòng Chúa Thương Xót (LCTX) tại Gx Vô Nhiễm. Đây cũng là dịp kỷ niệm sinh nhật thứ tư ngày thành lập cộng đoàn LCTX của giáo xứ.

Trước Thánh Lễ có rước linh ảnh LCTX xung quanh nhà thờ. Thánh Lễ bắt đầu lúc 17g30. Chủ tế là Lm Giuse Đình Hoàn Năng, đồng tế có Lm Đa-minh Nguyễn Đình Tân (chính xứ Thanh Đa, quản hạt Gia Định, kiêm linh hướng CĐ LCTX hạt Gia Định) và

3 linh mục khác.

Trong phần xin khẩn, thấy có một người xin ơn rất đặc biệt: **Xin hòa bình cho thế giới**. Chúng ta thường xin cho mình quá nhiều, thậm chí có thể nói là đôi khi chúng ta “ích kỷ ngay trong lời cầu nguyện”. Một người biết xin hòa bình cho thế giới như vậy hẳn là người có tấm lòng quảng đại, đáng làm gương cho chúng ta.

Thiết tưởng cũng nên “xét mình” nghiêm túc: Đừng đi đọc kinh LCTX theo thói quen, chỉ chú trọng bề ngoài mà không chú ý bề trong. Có một số người nói rằng đó chỉ là phong trào, hoặc nói là “hãy thương xót nhau trước đi”. Có thể cách nói như vậy là tiêu cực, nhưng cũng có phần đúng. Tại sao? Vì có người chỉ chú ý những “cái lạ” hoặc “sự lạ”, lo chạy theo “số lượng” mà không chú ý “chất lượng”.

Nghiêm túc xét mình để có thể thực hành đúng Tôn Ý Thầy Giêsu Chí Thánh. Quả thật, “thương xót nhau” là điều rất cần, thương xót từ ánh mắt, thái độ, cử chỉ, lời nói, rồi mới có thể thương xót nhau bằng hành động.

Xin mượn lời phân tích của Thánh Tiến sĩ Tôma Aquinô: *“Công hiệu của năng lực cầu nguyện là đến từ đức ái, nhưng năng lực để cầu nguyện cho được hiệu quả, vẫn là do đức tin và đức cậy của mình”*. Chúa Giêsu truyền lệnh thương xót nhau là điều không xa lạ với con người: *“Phải yêu người thân cận như chính mình”* (Mt 22:39; Mc 12:31; Lc 10:27; Rm 13:9; Gl 5:14; Gc 2:8), vì chính tục ngữ Việt Nam cũng nói: *“Thương người như thể thương thân”*.

Đó mới là cách tôn vinh và mừng sinh nhật LCTX đẹp lòng Chúa Giêsu nhất!

DIỄN ĐÀN

Xin dạy con cầu nguyện

GBW

Thánh Alphonsô đã tuyên bố trong tác phẩm “*Cầu Nguyện, Phương Thế Tuyệt Hảo*” một câu nói, nghe qua thật lạ lùng: “*Không cầu nguyện thì không được cứu rỗi.*”

Câu nói này làm tôi thắc mắc và bán tin bán nghi, làm gì mà nghiêm trọng dữ vậy kia chứ? Thật khó mà tin được rằng, việc cầu nguyện lại liên quan trầm trọng đến việc rỗi linh hồn?. Vậy phải làm sao để hiểu cho thấu đáo lời nói này?

Cách duy nhất là cầu nguyện xin Đức Chúa Thánh Thần soi sáng cho tôi hiểu. À, mà tôi vừa nói rằng bán tin bán nghi việc cầu nguyện, mà tôi lại chọn biện pháp cầu nguyện, để hiểu rõ một vấn đề mà tôi cho là vô lý: Cầu nguyện thì mới được rỗi.

Chúa đã soi sáng cho tôi nhìn lại quá khứ của mình, như một cuốn phim quay lại. Nhưng cuốn phim này coi bộ có rất nhiều tập, phải mất bao nhiêu là thời gian để xem cho hết, và càng xem phim do chính mình là tài tử chánh, ôi sao mà chán thế!

Đạo diễn cũng là tôi, diễn viên cũng là tôi, khán giả cũng chính là tôi; hèn gì phim dở ơ là dở.

Nó dở ở cái chỗ nhân vật chánh không làm gì hay ho, càng ôn lại, tôi lại càng thấy câu nói của Thánh Alphonsô có lý thêm. Vì sao cuộc đời tôi lại chán ngấy như vậy? Đức tin thì hầu như biến mất, thời gian phí phạm, Thiên Chúa là bóng mờ, và tội lỗi thì ngập tràn. Tất cả cũng bởi vì tôi bỏ cầu nguyện.

Định nghĩa cầu nguyện là gì, tôi đã đọc qua nhiều bài viết, rất phong phú, êm tai, nhưng cũng không sao bằng chính mình kinh nghiệm.

Bởi vì cầu nguyện theo như Đức Hồng Y Fx Nguyễn Văn Thuận, là bóng đèn được nối với dòng điện Giêsu để được chói sáng (số 120, ĐHV). Nên khi bắt đầu cầu nguyện là bắt đầu tấm tối bị tiêu diệt, và ánh sáng bừng lên, linh hồn tôi cũng từ từ sáng ra.

Một khi thấy được vẻ đẹp của ánh sáng thì linh hồn liền từ giã bóng đêm. Cặp mắt tôi sáng hơn để nhìn vào linh hồn mình. Nhờ ân sủng Chúa ban, tôi cảm thấy ghê tởm bóng đêm tội lỗi, để bước vào vùng ánh sáng của bình an, của hy vọng, của tình yêu. Một tình yêu đối với Đấng đã đánh bại tử thần.

Trong giờ cầu nguyện của tôi thì khỏi nói rồi, ôi chao ơi, kinh ở đâu mà nhiều thế, sách suy niệm cũng hằng hà sa số, tiếng Pháp, tiếng Việt, hăm bà lằng.

Thời gian trở về là lúc Chúa dẫn tôi vào thế giới khác, thế giới của đam mê, nhưng đam mê Tình Chúa. Chỉ có mỗi đam mê này là không dẫn linh hồn đến sự hư mất, còn những thứ đam mê sự vật trần thế, đều làm tôi sao lằng với việc thờ phượng và yêu mến Chúa tôi.

Cầu nguyện đối với tôi là một niềm vui, khi cầu nguyện tôi thường nhìn vào bức ảnh Thánh Tâm Chúa Giêsu và hình Đức Mẹ Fatima. Nhiều lúc tôi ngạc nhiên khi thấy mình vừa đọc kinh, vừa nhòe miệng cười với bức hình. Phải chăng tôi không được bình thường? Ai lại cười với một vật vô tri vô giác bao giờ?

Không đâu! tôi rất bình thường đấy chứ, moi tôi nở nụ cười vì tôi cảm nghiệm niềm hạnh phúc, niềm vui khi tiếp chuyện với Chúa, Mẹ. Niềm vui phát xuất từ tận đáy tâm hồn, mà chỉ có Chúa mới ban cho tôi được mà thôi.

Thật là một hân hạnh được thưa chuyện cùng Cha và Mẹ Thiên Quốc, khi xác tín rằng, các Ngài hiện diện và hằng nghe lời nguyện tôi dâng lên.

Cầu nguyện lúc bấy giờ trở thành một sự cần thiết như cơm bánh hằng ngày. Không cầu nguyện thì tôi thấy khó chịu, vì

trong lòng tôi cảm thấy như mình đã lỡ một cuộc hẹn. Nhưng cuộc hẹn với nha sĩ, thì tôi cho lỡ hẹn luôn, vì tôi rất sợ làm răng.

Ngược lại, lỡ hẹn nào mà thường làm người ta nôn nóng không yên, mong mỗi từng giây? Có phải chẳng là cuộc hẹn với người yêu? Đúng vậy, khi vì một lý do nào đó mà một trong hai người yêu nhau, không đến được nơi hẹn hò, thì câu ca dao "*Nhớ ai ra ngẩn vào ngơ, nhớ ai ai nhớ bây giờ nhớ ai?*" thật rất có lý.

Ngày nào mà tôi không thể cầu nguyện, thì tôi cảm thấy bồn chồn khó tả, trong lòng tôi chỉ có một ý nghĩ: "*Chúa đang chờ tôi*", Người Yêu của tôi đang chờ tôi. Nhưng người yêu ở thế gian này có khác, khi lỡ hẹn thì cuối cùng rồi họ cũng ra về. Rồi hẹn lại khi khác. Còn Chúa thì không, Ngài luôn luôn có mặt, chờ đợi cho đến khi nào linh hồn đến nơi hẹn.

Chúa chúng ta thật là si tình quá!

Với bao nhiêu kinh kệ, bao nhiêu sách suy niệm mà tôi có trong tay, tôi cứ ngỡ rằng cũng đủ vốn rồi, tôi cũng chẳng xin Chúa dạy tôi cầu nguyện, vì cho rằng những gì tôi có trong tay, chẳng phải là do Chúa ban cho hay sao? Vậy thì còn xin Chúa dạy gì nữa, Chúa đang dạy cầu nguyện đó mà, dạy qua lời kinh, dạy qua sách vở, qua hạnh thánh.

Nhưng tôi đã lầm....

Vào một đêm nọ, khi đang đắm chìm trong giấc ngủ, bỗng tôi nghe tiếng nói bảo tôi cầu nguyện như thế này:

"Lạy Chúa, con ví mình như cánh lục bình kia, còn Chúa là Dòng Sông. Lục bình không thể nào sống tách rời Con Nước kia được. Dù bao nhiêu bão táp, cuối cùng rồi Chúa cũng đưa con về đến bến bình yên".

Chúa đã dạy tôi đọc câu trên trong lúc tôi đang ngủ, và Ngài bảo tôi đọc đi đọc lại câu trên suốt đêm. Đến sáng, khi tôi bừng tỉnh dậy, thì phát hiện miệng tôi đang lẩm bẩm câu này.

Nhảy phăng xuống giường, tôi vội viết lời trên và nhớ cho đến bây giờ. Nhưng tôi suy niệm hoài, vì sao Chúa lại nói câu này cho tôi học thuộc lòng? Nó có ý nghĩa gì?

Tôi đã cầu nguyện (lại cầu nguyện!), xin Chúa giải nghĩa cho tôi.

Suy rằng, cây lục bình trôi đi trên sông, và lục bình chỉ biết theo dòng nước mà trôi. Chúa là Dòng Sông dẫn tôi trôi trên dòng đời. Cuộc đời thì không phải lúc nào cũng an bình, cũng có bão táp, phong ba trên dòng sông. Mặc cho gió lớn sóng to, mưa sa, giông tố của cuộc đời, Chúa mãi là Dòng Sông, sẽ đưa tôi đến bến bình yên.

Ngài luôn có đó để phù trợ tôi, lục bình làm sao có thể sống tách rời khỏi nước? Thì linh hồn tôi cũng thế, làm sao sống nếu tách rời khỏi Chúa? Một khi tôi tự động tách rời, thì lúc đó bão táp sẽ nhận chìm tôi xuống tận đáy sông sâu, phong ba sẽ cuốn tôi trôi xa bến bờ bình yên, nơi đó là Thiên Đàng ngay tại dương thế này.

Đó là bến bờ của sự bình an, của niềm vui được rồi, của hạnh phúc vô biên, mà không ai, không điều gì có thể chia lìa tôi xa Chúa được.

Vậy cầu nguyện không phải chỉ là một việc làm máy móc, nhưng tôi cần phải luôn ý thức rằng, tôi không bao giờ được sống rời xa Chúa Giêsu. Tôi phải kết hiệp với Ngài, như cành nho gắn liền với cây nho. Bão táp phong ba, tôi chẳng sợ gì, cho dù thấy Thầy Giêsu đang ngủ yên trên mạn thuyền. Chỉ cần một lời phán mà thôi, thì gió lặng sóng yên, con thuyền cuộc đời tôi sẽ êm đềm trôi về bến Thiên Đàng vĩnh cửu.

Lạy Chúa! xin đừng bao giờ để con xa rời Chúa, xin ấp ủ con trong Thánh Tâm Chúa, để nghe từng nhịp đập yêu thương như thánh Gioan năm xưa, tựa đầu vào ngực Chúa. Xin Chúa luôn hỏi con, câu mà Chúa hỏi thánh tông đồ Phêrô: "*Con có yêu mến Thầy không?*", để đánh thức trái tim con, mỗi khi nó nghiêng về tình yêu thế tục.

Lạy Mẹ Maria, không một ai yêu Chúa Giêsu hơn Mẹ ở thế gian này, xin Mẹ ban cho con Trái Tim Mẹ, để con yêu mến Chúa trọn vẹn và giữ con luôn mãi trong Tình Yêu của Ngài. Amen.

YÊU THƯƠNG CHO NGƯỜI

Thảo Lam

CD LCTX hạt Gia Định

Thứ năm đầu tháng, 04/4/2013, cuộc họp thường kỳ của Ban chấp hành CD LCTX hạt Gia Định được khai triển. Thế là anh chị em trong các giáo xứ đồng ý nên tổ chức thêm chuyến bác ái với chủ đề “Mừng Chúa Phục Sinh”, đến với người dân tộc vùng sâu vùng xa.

Được sự động viên của cha Gioan Nguyễn Văn Minh, chánh xứ Hiền Linh, chuyến đi bác ái đã mang theo: 150 bao quần áo, 34 bao bánh mì khô, 50 thùng mì gói, 1.500 kg gạo, 2 triệu đồng. Tất cả do các anh chị em hảo tâm đóng góp.

Do thời gian phát động ngắn ngày, nên hạt cử đại diện 2 người, và 1 người thuộc Gx Đức Tin, hạt Gò Vấp, cùng đi.

Tôi mỉm cười nói với anh Hậu:

– Câu cửa nhà ái quốc Nguyễn Bá Học còn để lại cho hậu thế: “Đường đi khó, vì gần sông cách núi. Nhưng không khó vì lòng người ngại núi e sông”.

Xe đồ chạy đêm lên đến ngã ba Liên Khương Đà-lạt. Chúng tôi đi xe ôm thêm 93 km đường đèo (vì xe hàng đã chất đầy nên không chở người được). Xe chạy lên đồi, xuống dốc. Tôi nhìn bảng thấy chữ đèo Phú Sơn, đèo Chuối, đèo S’ Đamrông, và được dịp tham quan cảnh thiên nhiên hùng vĩ của núi rừng, tiếng ve sầu đã trở lên từng khúc nhạc, mỗi khi xe xuống đèo rồi lại lên đèo nghe thật hay. Hai bên bìa rừng, những cành sim tím nở xen lẫn lá xanh, nhìn xa xa dưới thung lũng, những cây cà phê, những cây trà xanh đang vươn mình trong gió cùng

ánh nắng mặt trời bắt đầu lên như bức tranh đồng quê trông thật thơ mộng nhẹ nhàng với tiết trời lành lạnh. Con đường tráng nhựa, qua những khúc cua queo, người lái xe phải hết sức cẩn thận, thỉnh thoảng có lẽ nhớ đến hai Bà Trưng cỡi voi, thì bác tài lại từ từ thông thả lướt qua.

Sau 3 tiếng đồng hồ, đoàn chúng tôi tới giáo xứ Đạ Long. Vị linh mục mỉm cười niềm nở đón tiếp. Cha Gioan Đỗ Minh Sơn mời chúng tôi vào uống nước, kể quá trình lịch sử hình thành nhà thờ, vì chắc một điều khi đến ai cũng trầm trồ khen ngôi thánh đường rất đơn sơ nhưng quả là kỳ công, được xây bằng đá, nguyên liệu tại chỗ. Điều đáng khen ngợi là xuất phát từ niềm tin mà người dân nơi đây – đa phần là dân tộc H'mông – đã chung sức vận chuyển đá, cát từ dưới sông, suối,... để xây nên nhà thờ, tháp chuông, núi Đức Mẹ, núi Chúa Giêsu, với tuyệt tác mà nhà điêu khắc đã tạo nên những nét độc đáo "gương mặt Chúa Giêsu ngược lên trời cầu nguyện" chứa đầy cả một tình yêu rất lớn. Gian Cung thánh chứa rất nhiều chum, tưởng nhớ "tiệc cưới Cana". Bàn thánh là một khối đá lớn. Giảng đài là hai khối đá cao ghép lại, dáng vẻ mộc mạc giản dị nhưng mang nét trang nghiêm, hài hòa đặc sắc riêng của dân tộc mình.

Linh mục chánh xứ kể tiếp: Nhờ những vị Gioan Tiền Hô (vừa nói ngài vừa chỉ anh chị Bảo) và các anh giáo lý viên... Trước đây giáo xứ này không có linh mục, cha mới về năm 2006, nhờ các ông bà, anh chị đã đi trước loan truyền đến từng thôn làng, hướng dẫn bà con đọc kinh, cầu nguyện, dạy giáo lý, v.v... Sau đó xin cha rửa tội, xưng tội, v.v... Việc trao Mình Thánh Chúa, những người tạm gọi là Thừa tác viên đi bộ 70 km đường rừng nhận về, trong làng họp tại nhà nguyện, đọc kinh, lắng nghe Lời Chúa, sau đó rước lễ. Thông thường rước lễ thiêng liêng, nhiều khê lắm. Biết bao gian nan thử thách, đúng

là việc Chúa làm. Giờ ngồi nhìn lại, tại giáo xứ Đạ Long bây giờ có thêm 4 cha phó về giúp, đến trong các buôn làng; nơi gần nhất là Rômen cũng xa 12 km, xa nhất là xã Đại Cà Tàng 70 km, có 8 nhà nguyện nằm rải rác trong huyện S'DamRong. Tại Gx Đạ Long, mỗi ngày đều có thánh lễ vào buổi chiều. Chúa nhật lễ sáng và chiều. Giáo dân từ 3.000 đến 4.000 người về dự ngồi đầy bên trong và bên ngoài nhà thờ. Tổng số giáo dân là 21.000 người ở trong huyện.

Vòng tay nối liền vòng tay. Có đi mới biết đường dài, có đến mới hiểu được tình Ngài Giêsu.

Đời sống người dân nơi đây rất nghèo, họ vất vả kiếm sống từng bữa ăn, nhưng đức tin vững vàng, họ tin tưởng Thiên Chúa luôn yêu thương họ.

Trên đường trở về, tôi nhìn thấy những cánh hoa Hướng Dương đang nở rộ, đong đưa trong nắng dưới bầu trời rực rỡ, tràn ngập hy vọng, giống như niềm tin của người dân nơi đây đang vươn tới tương lai, tới trời cao. Tôi đưa tay làm dấu, thì thầm: *"Lạy Chúa, xin thương xót, như năm xưa Chúa đã đưa dân Do Thái thoát cảnh nô lệ, dẫn về miền Đất Hứa có đầy sữa và mật. Hôm nay, xin Chúa ban ngày càng có nhiều tấm lòng vàng, những cánh tay dang rộng biết nâng đỡ, chia sẻ tinh thần, vật chất, để tất cả đoàn chiên Chúa được sống an lành"*.

Bên tai tôi nghe văng vẳng bài hát "Con muốn đi tìm Ngài trong cuộc sống" từ chiếc điện thoại nào đó...

*Lỗi Ngài xưa con chưa tới một lần
Biết về đâu cho con được gặp Ngài
Ngài ở đâu trong tiếng hát lời kinh
Ngài ở đâu trong ánh sáng bình minh...*

Tạ ơn Chúa đã đồng hành với chúng con trong mỗi giây phút cuộc đời.

Đức tin: Quà tặng vô giá

Maria Túc Lynch

Giáo Hạt Gia Định

Nhớ lại những năm tháng đầu tiên khi tìm đến với Chúa, ở vào thời điểm đó tôi chưa được lãnh nhận Bí tích Rửa tội. Tôi đã nhiều lần thắc mắc về chuyện khẩn xin mà những người có đạo, tức là người Công giáo, thường hay làm với một "vị thánh đen đen" Martino

ở một nhà thờ. Từ khi biết đến ngôi thánh đường này, tôi thường hay nghe người ta nói nhiều về những ơn mà vị Thánh này thường ban cho những ai đến khẩn xin với ngài. Nghe đồn là có những người được chữa khỏi những cơn bệnh nan y; lại cũng có những người gặp được ân nhân cứu khỏi những vấn đề nan giải trong cuộc sống... Tất cả những điều huyền nhiệm đó xảy ra chỉ sau khi họ tìm đến cầu khẩn cùng vị thánh này.

Tuy nhiên, nhiều lần tôi cũng nghe hay chứng kiến những người Công giáo, khi hướng về vị thánh này mà cầu khẩn, họ thường hay xin cho mình ơn được nhiều sức mạnh để "vui vẻ" mà đón nhận những hy sinh. Với tôi thì đây là một điều khó có thể hiểu và không thể chấp nhận được. Hy sinh thì theo tôi là một hành động trái ngược với ý và bản tính tự nhiên của mình, cũng có thể do gượng ép, bị bắt buộc, hoặc cũng có thể do vì quá yêu, quá thương người nào đó. Theo tôi, chỉ với những lý do đó, thì chúng ta mới có thể vui vẻ để hy sinh.

Đằng này, tôi lại thấy người Công Giáo xin ơn này cùng vị thánh để vui vẻ chấp nhận những trái khoáy, những gian truân, những thứ tạm gọi là bất hạnh, mất mát do cuộc sống mang lại. Với tôi, lúc đó đạo Công Giáo có nhiều điều bí ẩn, huyền nhiệm lắm. Thú thật là tôi rất tò mò, và cứ bị thôi thúc muốn tìm hiểu sâu thêm, thế nên cứ mỗi khi cùng mọi người đọc kinh

kính Thánh Martino hay là hát kính vị thánh này thì tôi lại để tâm trí mình miên man suy nghĩ thêm.

Cho đến một ngày, cũng theo thói quen tốt lành tìm đến với Thánh nhân để cầu nguyện cùng với cộng đoàn thì tự nhiên tôi thấy trong lòng mình trỗi lên một cảm xúc xao xuyến rất lạ thường. Tâm trạng xao xuyến đó cứ tiếp tục theo tôi cho tới ngày tôi lãnh nhận Bí tích Thánh Tẩy. Vào những ngày đó, tuy chưa hiểu hết nhưng tôi đã phần nào cảm nhận điều mà lâu nay mình và mọi người đã cùng khẩn xin.

Điều tôi khao khát, xao xuyến, băn khoăn trong lòng, tôi đã được Chúa cho cảm nhận một cách rất rõ ràng. Tôi muốn chia sẻ, muốn nói ngay ở đây là Chúa đã chọn đúng thời gian thích hợp để cho tôi chứng kiến và giao tiếp với con cái của Người. Tôi xin nêu ra ba trường hợp về đời sống đức tin để chia sẻ cùng quý vị.

Chị là một giáo dân cũng đứng tuổi, ngày xưa chị từng là một tiểu thư xinh đẹp, ngoan hiền. Gia đình chị khá giả nên chị thấy rất yêu đời và vô tư đón nhận tất cả những gì Chúa ban cho gia đình chị. Gia đình chị thuộc một gia đình giáo dân gương mẫu, nên chị chưa bao giờ nghĩ rằng sẽ có ngày chị phải chạy đôn chạy đáo vì miếng ăn cái mặc cho chồng con. Đến một ngày định mệnh, gia đình chị gần như suy sụp hoàn toàn. Từ một tiểu thư chỉ biết ăn rồi học và vui chơi với bạn bè, giờ thì phải chạy ăn sáng thì lo ăn chiều. Chồng chị lại là một tân tòng, nên cũng có những xung đột làm chị rất đau lòng. Con cái thì ngoan ngoãn, nhưng cũng có lúc gây khó khăn cho chị trong việc chị sống đạo. Có những khi ngồi nghe chị chia sẻ, tôi thấy sao mà khó khăn để sống đạo quá. Nhưng chị có một niềm tin rất dễ thương là, cứ sau mỗi dịp chị than thở chia sẻ cùng tôi, chị lại bảo là tạ ơn Chúa và xin Chúa cho chị em mình đủ sức để vượt qua. Cuối cùng chị cũng đã phần nào vượt qua những sóng gió, gia đình chị đã tìm thấy được một cuộc đời mới với luồng sinh khí mới mà Chúa đã ban cho sau những ngày chị chịu thử thách và hy vọng.

Người thứ hai là một bác lớn tuổi; bác này đã từng trải qua những thời kỳ khó khăn chung cùng với mọi người. Nhưng chỉ

để vượt qua những khó khăn về cuộc sống, hai bác ấy có thể vượt qua. Đấng này hai bác ấy vừa lo cái ăn, cái mặc, mà lại vì không đủ điều kiện đến nỗi đành lòng nhìn người con trai của mình chết trong cái thiếu hiểu biết của người ta. Bây giờ thì hai bác ấy đã vượt qua được tất cả, thậm chí còn dư đầy để có thể giúp đỡ người khác. Bác ấy bảo là những ngày ấy nếu không có Chúa ban cho sức mạnh thì chắc chắn bác không thể nào vượt qua được những khó khăn đó. Cho tới giờ phút này bác ấy vẫn ngày ngày tạ ơn và xin ơn được đủ sức để sống cho trọn vẹn niềm tin của mình đợi ngày về với Chúa.

Người thứ ba là một người đàn ông trung niên mà tôi được phúc làm bạn với anh. Anh gần như là một bệnh nhân đối với tôi. Tôi nói thế là cứ mỗi khi anh đau đớn nhiều thì tôi luôn cầu xin Chúa và Mẹ xoa dịu và chữa lành. Chúng tôi đã được hồng ân như thế rất nhiều lần và chúng tôi rất hợp nhau. Duy có một điều là tư tưởng của tôi và anh đôi lúc trái ngược nhau trong vấn đề xin ơn chữa lành. Lúc hay tin anh đau đớn vì bệnh tật, tôi thì tích cực cầu xin Chúa và Mẹ cứu bạn con, chữa bạn con, thì anh ta cứ cười hì hì tạ ơn Chúa đã cho con được dịp đền tội, tạ ơn Chúa cho con được dịp hy sinh để cầu nguyện cho các linh hồn. Lúc đầu thì tôi cũng thấy khó chịu, nhưng càng về sau thì tôi thấy rằng anh quả thật khôn ngoan, vì anh được nhiều dịp đền hết những lỗi tội mà mình đã phạm và cầu cho các linh hồn. Mỗi dịp như thế thì khi anh mất đi anh sẽ ở luyện ngục ít thời gian hơn. Rồi bao nhiêu lần nghe anh chia sẻ về những đau khổ trong tinh thần, nó làm cho anh thấy mất hết hy vọng, chán nản đến cùng cực. Những lúc như vậy anh chỉ biết bám chặt vào Lòng Thương Xót của Chúa, bám chặt vào những lời Chúa dạy để vượt qua. Giờ đây, anh bảo rằng về đời sống đạo của anh tương đối ổn định và không dễ gì bị mất niềm hy vọng vào Thiên Chúa Tình Yêu của anh.

Tôi đã cảm nhận được rất nhiều trong việc tốt lành, được gọi là đức tin này. Bao nhiêu lần tôi được thưởng bằng những niềm vui, sự bình an thật sự chỉ vì tôi tin vào Thiên Chúa của tôi. Những ai là tân tòng, những ai được thoát ra từ một tôn giáo khác của gia đình mình thì sẽ hiểu, nếu tôi không tin vào quyền năng Chúa, tôi không cố gắng sống để chứng minh cho

những người trong gia đình, trong mỗi tương quan xã hội hàng ngày rằng nhờ vào Thiên Chúa, nhờ vào chính cái chết tròn vẹn tình yêu của Người mà chúng tôi được hiểu rõ hơn về chữ hiểu đạo, về chữ bác ái, về tình yêu thương và sống sao để xứng đáng với Người thì có lẽ chúng tôi sẽ khó lòng vượt qua trong những cảnh trái ý trái lòng với mình. Bao nhiêu lần tôi phiền muộn thì bao nhiêu lần tôi lần chuỗi Mân Côi, bao nhiêu lần tôi cô đơn thì bao nhiêu lần tôi chỉ nhìn Chúa của tôi mà khóc để trút cạn. Để rồi sau những lời trần tình, tâm sự với Chúa và Đức Mẹ thì tôi liền lấy lại tinh thần, can đảm vượt qua những thử thách. Như lời kinh "...xin cho con được mạnh sức đêm ngày vui đó hy sinh..." mà làm Danh Chúa sáng hơn nữa qua những ơn Người đã ban cho tôi có thể làm được giữa đời thường.

Đức tin là một món quà vô giá, nhưng được Thiên Chúa tặng ban một cách vô điều kiện cho tất cả mọi người. Nhận hay không chỉ là sự tự do lựa chọn của con người, tin để được cảm nhận sự bình an, tin để được chữa lành cái thân xác yếu đuối bệnh tật, tin để được thêm lòng kiên trì và sức mạnh mà vượt qua những khó khăn trắc trở trong cuộc sống... Có nhiều thứ mà chỉ khi ta tin thì ta mới có được, còn không tin thì ta rất dễ rơi vào trạng thái thất vọng, nản lòng và luôn tìm mọi cách để trốn tránh đối diện với thực tế. Sự thật thì cũng đã có rất nhiều nhân chứng, vì không có được đức tin nên tìm đến cái chết trong sự giàu có và đầy danh vọng.

Phương cách để sở hữu được đức tin cũng rất dễ dàng và đơn giản, vì Chúa đã hứa là ban tặng cho tất cả nhân loại. Chúa không phân biệt dân tộc nào, từ bé đến lớn bất kể tuổi tác. Một ưu tiên nữa mà Thiên Chúa dành cho nhân loại là Đức Maria. Đức Maria luôn là Người dẫn đường, là Người bảo vệ và dành mọi quyền ưu tiên cho con cái mình bằng mọi cách. Đức Maria dẫn đưa tất cả những ai yêu mến và tin vào Người đến với mọi điều tốt đẹp nhất. Nhất là chỉ có Mẹ mới có thể đưa chúng ta đến với Chúa cách gần gũi nhất và gần nhất.

Quý vị nào còn e ngại hay rụt rè vì nghĩ mình chưa là người Công Giáo nên không dám xin, hãy cứ nhìn vào những câu nói

dưới đây, mà quý vị tự tin đến đón nhận. Nhận để cùng chúng tôi nhìn cuộc sống nhẹ nhàng trong mọi hoàn cảnh khó khăn. Nhận để sống trong những quyền năng và ơn nghĩa của Đấng Tối Cao. Nhận để thấy rằng được làm con người là một điều tuyệt diệu và đầy thú vị, chứ không đến nỗi như câu nói "khổ thân tôi đã làm kiếp con người".

Là một tân tòng nên có lẽ những cảm nhận về đức tin của tôi rất đơn sơ. Trong bài viết này, với tâm tình chia sẻ với những quý vị chưa hiểu sâu sắc về Đạo Công Giáo. Đạo Công Giáo là một Đạo hy vọng, những người đạo Công Giáo thường là những con người tự nhận biết là mình yếu đuối, luôn dựa dẫm vào Người Cha duy nhất của mình để sống. Luôn cần tới Lòng Thương Xót của Người Cha mình để hy vọng và tin tưởng tuyệt đối vào Người Cha đầy quyền năng của mình. Có một lần tôi được nghe một linh mục nói vui rằng: "*Những người ngoại đạo là những người mạnh mẽ vì gần như họ luôn dựa vào chính mình*".

Nguyện xin Thiên Chúa Tình Yêu và đầy quyền năng ban xuống cho chúng con một sức mạnh tuyệt vời nhất, sức mạnh biết chấp nhận gian truân, biết nhẫn nhịn, biết can đảm chấp nhận mình chỉ là một thụ tạo nhỏ bé và yếu đuối. Nhờ đó chúng con có thể vượt qua tất cả mà làm cho Danh Chúa được lan tỏa vì con cái Chúa rất dễ thương và đáng yêu.

CHIA BUỒN

Được tin anh Giuse Maria Trần Trọng Hiếu, Trưởng Cộng Đoàn LCTX GX Châu Bình, hạt Thủ Đức, đã được Chúa gọi về lúc 8g00 ngày 05/4/2013, hưởng dương 57 tuổi.

Ban Chấp Hành Cộng Đoàn LCTX TGP xin chia buồn cùng gia đình. Nguyện xin Thiên Chúa cho linh hồn Giuse sớm được hưởng Nhan Thánh Chúa.

Ký ức êm đềm

María Mỹ Ánh

CD LCTX – GX Hòa Bình

Cách đây ít lâu, tôi gặp lại cô bạn học chung thời Tiểu học và cũng là đồng hương, cùng lớn lên bên dòng sông tuổi thơ với nhiều kỷ niệm khó quên. Chúng tôi có buổi hàn huyên hiếm có, còn nhận ra nhau và còn nhớ lại “những ngày xưa thân ái” bên nhau dù đã ngót nghét một phần hai thế kỷ. Quả là một niềm vui dễ dãi gì có được. Nhiều kỷ niệm được gợi nhớ và cô có kể tôi nghe về ký ức êm đềm của mình:

“Làng Hòa Hữu, Quảng Nam, được cha Du loan báo Tin Mừng và rửa tội cho chừng khoảng mười gia đình vào năm 1954. Cha tặng cho mỗi gia đình một ảnh tượng. Gia đình tôi được tặng một ảnh **Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp** rất lớn. Sau khi đập bỏ căn nhà tổ tiên để lại đã xuống cấp, ba mẹ tôi làm lại căn nhà mới rất đẹp, khang trang, có những chiếc cột to và bóng loáng bằng cả vòng tay ôm của chúng tôi lúc nhỏ. Gian chính giữa ba mẹ tôi làm một trang thờ lớn để hình Đức Mẹ. Ảnh tượng rất đẹp, sắc nét, và đặc biệt đôi mắt Đức Mẹ rất sinh động, không ai dám nhìn vào, vì lúc nào cũng thấy long lanh như mắt thật. Năm 1959-1960, chính phủ ra thông tư là tất cả mọi gia đình đều phải vào ở trong ấp Chiến Lược để dễ kiểm soát. Thế là căn nhà đẹp vừa mới xây ở ngoài ấp Chiến Lược không biết làm sao bây giờ, gia đình tôi tiếc nên cứ nấn ná chưa dọn đi. Quê tôi hay lụt lội rất to nên khi xây nhà mới, ba mẹ tôi đã bọc một cái nền rất cao mười mấy bậc cấp, dù nhà ở sát chân núi, để tránh lũ lụt. Mỗi khi lũ lụt về, gia đình tôi thường đón những người thân ở ngoài xóm sông vào tá túc, khi họ mang gia súc lên núi trốn lũ.

Khoảng cuối năm 1961, mưa lớn kéo dài, nước dâng lên rất nhanh, báo hiệu một trận lụt lớn đang đến. Cũng như mọi năm, gia đình tôi vui vẻ đón tiếp mọi người vào nhà. Bọn trẻ chúng tôi đang chơi trốn tìm, núp sau những cây cột và cánh

cửa hoặc bất cứ xó xỉnh nào chúng tôi thấy an toàn, người lớn tụ họp nhau dưới nhà bếp để nấu nướng và uống trà. Bỗng một tiếng nổ lớn. Khói, bụi, cát đổ xuống ào ào trên đầu, nóng rất cả mặt, ù cả tai, không nghe thấy gì cả. Chúng tôi được người lớn bồng chạy ra khỏi nhà, vừa núp vội vào một cái mương cạn thì một quả đạn thứ hai nổ trúng cây bông (bưởi) làm cây bị xé toạc ngay chỗ chúng tôi núp. May thay đó là quả đạn cuối cùng. Quay sang bên cạnh, em họ tôi mặt đầy máu, bị thương ngay quả đạn đầu tiên khi núp sau cánh cửa, cách chỗ tôi chưa đầy một mét. Sau đó người ngoài sông mang ghe vào đón chúng tôi và đưa em họ tôi đi cấp cứu. Em tôi đã vĩnh viễn mất một con mắt!

Chúng tôi đều hoảng loạn sau sự cố. Đêm đó, trong giấc ngủ chập chờn, tôi thấy một người phụ nữ rất đẹp, mặc áo choàng trắng nhìn tôi cười rất hiền, bà nói: **“Ta đã che cho con khỏi mảnh đạn, nên Ta đã bị thương đây này”**. Bà đưa tay chỉ lên má, một lỗ thủng do mảnh đạn ghim vào và một dòng máu chảy dài xuống tới cằm. Tôi hét lên và thoáng thấy tà áo trắng lướt qua rất nhanh. Mẹ ôm tôi vào lòng. Tôi kể lại giấc mơ cho cả nhà nghe. Mọi người đều cho là tôi quá khiếp đảm nên mới sinh ra mộng mị như thế.

Ngày hôm sau, nước lụt đã rút, người lớn vào lại nhà, và hình ảnh đập vào mắt mẹ tôi là cây cột tôi núp trốn tìm đã giập nát vì đạn. Cả nhà nhìn lên hình Đức Mẹ và tất cả đều lặng cả người khi nhìn thấy ảnh Đức Mẹ bị thủng một miếng lớn ở trên má y như lời cô con gái nhỏ kể lại giấc mơ. Cả nhà quý xuống đọc kinh tạ ơn Mẹ đã cứu con gái thoát chết. Riêng mẹ tôi thì cứ run rẩy mà phủ phục xuống đất mãi...

Tuần sau đó, tôi được mẹ cho về nhà. Tôi nhìn lên ảnh Đức Mẹ, và hình ảnh lỗ đạn xuyên qua mặt của bức ảnh tôi không thể nào quên, tôi cứ nhìn mãi, nhìn mãi cho đến lúc mẹ kéo tay ra về.

Đó là lần cuối cùng tôi nhìn lại ngôi nhà thân thương. Gia đình tôi làm lại một căn nhà khác ngoài xóm sông, ngôi nhà cũ được giữ bỏ vào năm 1964 – năm đại lụt miền Trung. Gia đình tôi ra Đà Nẵng và định cư ở đó cho đến năm 1975.

Cho dù đó chỉ là mộng mị vì quá hoảng loạn. Nhưng với tôi, **tôi vẫn cứ tin đã được Đức Mẹ cứu khỏi chết.** Và niềm tin này lớn đến nỗi đã vực tôi dậy khi gặp gian nan, thử thách hoặc khổ đau, tuyệt vọng mà có lúc tôi tưởng không còn gì để níu kéo, để có thể vững tin trên đường đời quá nhiều chông gai và mất mát...

Gần đây, tôi cùng chồng về thăm làng cũ, đi ngang qua nhà thờ Hoằng Phước (giáo xứ ngày xưa). Tại ngôi Thánh Đường này, cha Ngợi – sau cha Du – đã nằm xuống bởi một viên đạn khi giúp một giáo dân hấp hối... Nhà thờ cũ thời thơ ấu đã bị chiến tranh phá hủy, giáo dân rất vất vả xây lại ngôi nhà thờ khác trên đồi cao của nền móng cũ. Khi leo lên từng bậc cấp, kỷ niệm cả một thời thơ ấu cùng bạn bè chạy nhảy, vui chơi ùn ùn kéo về, khiến tôi thấy mắt mình cay cay... Về thăm lại nơi ở cũ, chú tôi đã xây nhà trên nền nhà cũ của ba mẹ tôi. Ngồi xuống bậc cấp trước hiên nhà, nhìn ra khoảng sân rộng, bụi tre bên bầu sen trước nhà và hàng dừa cao vút vẫn còn đó. Ngày xưa sen mọc rất nhiều, chú giúp lễ chiều thứ Bảy nào cũng từ nhà thờ đạp xe lên xin hoa sen về cắm trên bàn thờ cho lễ Chúa Nhật. Trước sân, thím tôi cũng vun mấy luống hành, tỏi, rau cải,... như mẹ tôi vẫn làm ngày xưa. Nhìn cảnh nhớ người, tôi thấm thía hai câu thơ của Bà Huyện Thanh Quan:

*Lối xưa xe ngựa hồn thu thảo,
Đền cũ, lâu đài, bóng tịch dương*

Tôi đưa mắt nhìn lên gian giữa của ngôi nhà, không còn hình Đức Mẹ ở đó nữa. Vì chú tôi theo Đạo Thờ Cúng Tổ Tiên. Tôi nghe lòng mình nặng trĩu một nỗi đau...

Tôi ghi lại câu chuyện của bạn tôi như một cảnh hồng, xin được đặt dưới chân Mẹ Hiền Maria trong Tháng Hoa, với tất cả lòng cảm mến tri ơn dâng lên Mẹ của cả thời thơ ấu ngọt ngào và êm đềm đã qua...

Bao giờ có được mùa Hoa?

Đỗ Công Minh

(Trích nhật kí nhà đạo)

Ngày... tháng... năm

Mừng lễ Phục sinh, có người gửi cho mình một lời chúc cũng như một lời nhắc nhở: "*Chúa Giêsu sống lại, trước hết đi viếng Đức Mẹ*". Mình hơi giật mình vì câu kinh này. Biết bao năm rồi mình vẫn đọc kinh Cầu chịu nạn, trong khi táng xác Chúa đêm thứ Sáu Tuần Thánh ở giáo xứ, mà đã mấy khi để tâm suy niệm. Nay tháng Mẹ lại về, tháng Hoa dâng Mẹ, mình bần khoản...

Quả thật, Hội Thánh không phải ngẫu nhiên mà đặt tháng 5 hàng năm là tháng kính Đức Mẹ. Ở Việt Nam mình còn có truyền thống dâng hoa kính Đức Mẹ nên mọi người quen gọi là Tháng Hoa. Tháng bắt đầu chuyển mùa để đón những cơn mưa làm cây cỏ sinh sôi, các loại hoa triển nở, tươi mát đồng khô cỏ cháy. Và chính trong tình mến mà đã từ lâu lắm, con cái trần gian mỗi mùa hoa đều vang vang lời hát: "*Đây tháng hoa, chúng con chân thành thật thà, dâng tiến hoa cùng với bao lời cung chúc, hương ngát bay tỏa trước nhan Mẹ diễm phúc. Con tiến hoa lòng mến yêu Mẹ chan hòa...*". Hoặc những bài Thánh ca mang âm hưởng dân ca Việt Nam như: "*Hoa vẫn nở trên đồng nội xa, mùa hoa về bát ngát trời bao la, con yêu Mẹ nhiều, hái về ngàn hoa để mà tiến í... dâng*".

Nhớ lại những mùa hoa của nhiều thập niên trước, cuối mùa Chay là con hoa xứ đạo được tập trung để tập dâng hoa. Tối đến, sau giờ kinh tại nhà thờ, các bà quản, bà mẹ họp nhau tập ca vãn cho các nữ nhi đồng. Những bài vãn hoa đậm đà âm hưởng dân ca Việt, trình bày lịch sử Ơn Cứu Độ được thu gọn như vãn hát "ba câu lạy" hầu như được truyền miệng từ đời

này sang đời khác: "*Chúng con lạy Chúa Cha nhân từ, đã giữ lời, đã giữ lời phán hứa đủ thương, dựng nên rất Thánh Nữ Vương...*". Con hoa vừa dâng hoa vừa hát, cùng những cử điệu nhịp nhàng thánh thiện, xếp đội hình từng chữ thánh danh MARIA hay GIÊSU cùng với tiếng

trống khẩu chuyển bài, chuyển cung thật trang nghiêm sốt sắng. Các cháu đồng nhi nữ đều mặc áo dài trắng, quần trắng, đầu đội lúp trắng cài vòng hoa theo màu hoa dâng. Hoa đủ năm sắc dễ tìm như cúc trắng, cúc xanh, hồng đỏ, hồng vàng,... cùng với nến sáp, lọng đèn giấy hình hoa muống. Chả bù cho thời đại hôm nay, cũng gọi là dâng hoa nhưng thực chất là múa hoa hay vũ khúc tiến hoa thì nhiều hơn. Các con hoa chẳng còn thuộc bài, chẳng hát ca mà múa theo băng, đĩa nhạc thu sẵn, hay múa theo lời hát của một vài người, cộng theo tiếng đàn điện tử xập xình hòa tiếng trống, với những điệu nhạc tân thời, không còn là thánh ca phụng vụ trang nghiêm thuở nào. Hoa thì hoa vải, hoa nhựa. Nến thì nến điện, dùng Pin. Quần áo thì theo thời, váy áo như một diễn viên. Thậm chí có nơi cho các cháu mặc áo hai dây, hở trước trống sau như các cô gái phòng trà. Điều đáng tiếc là những vị hữu trách điền nhiên, xem như dâng hoa chỉ là việc góp vui trong giáo xứ, họ đạo. Chẳng có mấy may tâm tình cầu nguyện, hiệp thông. Người dự thì chủ yếu là nghe nhạc, xăm xì, chỉ trò. Cháu này múa đẹp, mặt xinh, trang điểm khéo. Bố mẹ các cháu thì chăm chăm quay phim, chụp hình. So sánh con mình với con người khác mà cũng chẳng hề biết con hát bài gì.

Ít năm gần đây, tại các giáo phận miền Bắc đang khơi lại tập tục dâng "hoa thật" đáng quý này. Nhiều đội hoa được thành lập, nhiều bài văn hoa được sưu tầm lại và tập cho các cháu nhi nữ nhuần nhuyễn các cử điệu, các bài ca theo tiếng trống khẩu nhịp nhàng. Tất nhiên cũng có nhạc đàn hỗ trợ,

nhưng ở mức độ âm thanh vừa phải, không mang nặng tính trình diễn phô trương hay đua đòi về trang phục, vũ đạo.

Ước mong rằng những nhà nghiên cứu văn hóa Công Giáo, nhất là các vị trong Ủy ban Văn hóa, Ủy ban Thánh Nhạc của Hội đồng Giám Mục Việt Nam quan tâm phục hồi những nét tinh túy của nền văn hóa đạo đức cổ truyền, một nét đặc sắc của truyền thống Giáo hội Công Giáo Việt Nam như vừa qua, các giáo phận miền Bắc tổ chức giao lưu ngắm kè: ngắm đứng, ngắm quỳ, ngắm rặng, cả "ngắm nhân tài" Mùa Chay. Phục hồi nền đạo đức bình dân nhưng mang đậm dấu ấn hội nhập của Giáo hội Công Giáo tại Việt Nam.

Bao giờ có được mùa hoa đúng nghĩa? Vẫn là những thao thức, không chỉ người viết mà còn của đông đảo tín hữu Việt Nam hôm nay.

- Đức Giáo hoàng Piô 12, trong Thông điệp "Đấng Trung gian Thiên Chúa", cho "việc tôn kính Đức Mẹ trong tháng Năm là việc đạo đức được thêm vào nghi thức Phụng vụ, được Giáo hội công nhận và cổ võ".

- Đức Giáo hoàng Phaolô 6, trong Thông điệp Tháng Năm, số 1, viết:

"Tháng Năm là Tháng mà lòng đạo đức của giáo dân đã kính dâng cách riêng cho Đức Mẹ. Đó là dịp để bày tỏ niềm tin và lòng kính mến mà người Công giáo khắp nơi trên thế giới có đôi với Đức Mẹ Nữ Vương Thiên Đàng.

Trong tháng này, các Kitô hữu, cả ở trong thánh đường cũng như nơi tư gia, dâng lên Mẹ từ các tấm lòng của họ những lời cầu nguyện và tôn kính sốt sắng và mến yêu cách đặc biệt. Trong tháng này, những ơn phúc của Thiên Chúa nhân từ cũng đổ tràn trên chúng ta từ ngai toà rất dồi dào của Đức Mẹ".

(Dictionary of Mary, Catholic book Pub. 1985, p. 236)

Hoa Trinh Nữ

Thom.Aq. Trần Thiên Thu

Có vô số loài hoa, mỗi hoa mỗi vẻ, mỗi hoa mỗi hương, mỗi hoa mỗi sắc. Nhưng có một loài hoa "lạ", độc đáo nhất, và cũng bình dị nhất: Hoa Mắc Cỡ. Nghe cái tên "chán" thật!

Cây Hoa Mắc Cỡ mọc hoang khắp nơi, tại các khu đất sỏi đá ẩm ướt, đất đỏ pha cát, kể cả vùng đất cằn cỗi. Thân thảo, nhiều chùy rủ thành cành, có nhiều lông tơ nhỏ, nhiều gai nhỏ vàng mõi gà, đầy gai nhọn, đâm vào da thịt gây nhức và đôi khi lưu mũi gai dưới da. Nhưng Hoa Mắc Cỡ không "ác ý", không "dữ tợn", ai chạm khẽ vào là Hoa Mắc Cỡ liền e thẹn xếp lá lại tỏ vẻ mắc cỡ như một trinh nữ.

Hoa Mắc Cỡ màu trắng ngà, chuyển đổi màu tím nhạt và lúc già màu trà khô. Thân và rễ chứa thành phần hoạt chất mimosin ($C_8H_{10}O_4N_2$), tên khoa học là Alkaloid. Cây hoa mắc cỡ (thân, rễ, lá) có dược tính an thần cao, dễ tạo cơn buồn ngủ.

Chỉ là một loài hoa dại nhưng Hoa Mắc Cỡ được cố nhạc sĩ Trần Thiện Thanh (ca sĩ Nhật Trường) gọi tên bằng một mỹ từ liên quan một nhân đức: Hoa Trinh Nữ. Ông kể chuyện bằng nhạc: *"Qua một rừng hoang gió núi theo sang giữ bụi đường trên vai, hái cây hoa dại lẻ loi bên đường gọi hoa Trinh Nữ... Nâng nhẹ một cây lá xếp trong tay lá ngủ thật mê say, ngỡ đôi mi dày khép đêm trắng đầy cài then cung ái..."*. Ông mô tả thật khéo léo!

Chắc hẳn Hoa Mắc Cỡ là loài hoa rất lạ, lạ như các trinh nữ vậy!

SỰ TÍCH

Ngày xưa ngày xưa, ở một làng nọ, có một bà mẹ tính tình hiền lành như cục đất. Bà luôn chăm chỉ làm ăn nhưng vẫn nghèo, nhưng sống một thân một mình, bà buồn lắm. Bà vẫn

luôn cầu Giàng cho bà một đứa con để tuổi già sớm hôm bớt cô quạnh...

Một hôm, trên đường từ nương rẫy về, bà bị lạc đến một khu rừng lạ. Đói và khát khô cổ mà bà vẫn chẳng tìm ra thức gì để ăn và uống. Bà là người đi. Khi tỉnh dậy, bà thấy trước mặt có một lùm cây: lá xanh chi chít, hoa vàng li ti chen lẫn những chùm trái đỏ mọng. Bà cảm thấy thèm, bèn hái trái ăn. Trái ngọt lịm làm bà không còn cảm thấy đói và khát nữa. Đầu óc bà dường như tỉnh táo hơn. Và rồi bà tìm được lối về nhà. Hôm sau, bà thấy người mình có vẻ khác. Bụng bà cứ ngày một to dần. Đúng 12 mùa trăng, bà sinh một bé gái. Lũ làng nhìn bà bằng con mắt khinh bỉ, vì bà không chồng mà có con. Có người độc lưỡi độc miệng nói bà đẻ ra "ma núí". Bà vẫn cắn răng chịu đựng. Mặc dù nghèo khổ nhưng bà chăm sóc đứa nhỏ rất chu đáo.

Đứa con gái càng lớn càng đẹp rực rỡ và xinh tươi như đóa Hoa Trang trong rừng. Nhưng tiếc thay, ngày ngày nó cứ mãi vào rừng rong chơi, bắt hoa, đuổi bướm, và lại lười biếng không chịu làm việc giúp mẹ. Bà mẹ ngày càng già yếu, nhưng vì thương con nên bà phải cố sức làm lụng vất vả để có cái ăn cái mặc cho con.

Một hôm, bà mẹ nhiễm bệnh và qua đời. Lũ làng xúm xít lo chôn cất bà mẹ và không tiếc lời quở trách đứa con tệ bạc. Quen thói lười biếng nên khi bà mẹ chết đi, đứa con không còn ai chăm sóc nữa. Hằng ngày nó tha thân tẩm thân gầy còm đi ăn xin hết nhà này đến nhà khác. Mới đầu, người ta còn thương hại cho ít nhiều để nó sống qua ngày, nhưng nó cứ xin hoài khiến người ta cũng chán. Đứa con đến đâu xin thì thiên hạ cũng dè bủ, mỉa mai. Lúc này nó mới biết ăn năn, hối lỗi. Nó cảm thấy thương mẹ vô cùng và xấu hổ với dân làng nhiều quá. Nó chạy ra mộ mẹ, rồi nằm khóc nức nở và luôn gọi: "*Mẹ ơi, mẹ tha lỗi cho con!*".

Từ đêm đó, không ai còn gặp lại cô bé nữa. Người ta chỉ thấy bên mộ bà mẹ mọc lên một cây lạ, lá nhỏ li ti. Mỗi khi có ai vô tình hay cố ý đụng đến, cây chột rùng mình, khép nép như cố né tránh mọi người. Người ta gọi đó là cây Hoa Mắc Cỡ.

Câu chuyện thật ý nghĩa, ngụ ý khuyên người ta phải sống đúng bổn phận làm con, luôn hiếu thảo với cha mẹ. Người ta có thể chọn nhiều thứ, nhưng không ai có thể chọn cha mẹ. Vì thế, dù cha mẹ có thế nào thì cũng vẫn là người sinh và dưỡng dục mình, chữ Hiếu vẫn phải giữ sao cho vuông tròn.

TRINH NỮ MARIA

Phụ nữ được ví như bông hoa, đặc biệt là các cô gái, mệnh danh là Hoa Trinh Nữ. Hồn thực nữ thật dễ thương, thật đẹp. Trong các đóa Hoa Trinh Nữ, có một Đóa Hoa Trinh Nữ tuyệt vời nhất: **Đức Maria**.

Trinh Nữ Maria là một thôn nữ giản dị, nghèo nàn, như loài hoa dại, nhưng Thôn Nữ Maria lại là một Thục Nữ Thánh Thiện. Dù cũng là một thụ tạo, nhưng Cô Maria đã được Thiên Chúa ban đặc ân làm Mẹ Thiên Chúa. Quả thật, đó là một đặc ân cao trọng, thế nên chính Đức Mẹ đã phải thốt lên: *"Phận nữ tỳ hèn mọn, Người đoái thương nhìn tới; từ nay, hết mọi đời sẽ khen tôi diễm phúc. Đấng Toàn Năng đã làm cho tôi biết bao điều cao cả, danh Người thật chí thánh chí tôn!"* (Lc 1:48-49).

Tháng Năm được Giáo hội dành riêng để kính mừng Đức Mẹ, và theo truyền thống tốt lành, tháng Năm thường được gọi là Tháng Hoa. Các nhà thờ thường có dâng hoa cho Đức Mẹ vào các giờ phụng vụ buổi chiều.

1. Giáo hội dạy chúng ta kêu cầu với Đức Maria vì Mẹ là Đấng thông ơn Thiên Chúa. Danh xưng này tóm tắt những gì Đức Mẹ làm cho chúng ta, trong mỗi quan hệ của chúng ta với Con Yêu Dấu của Mẹ: Đấng thông ban ân sủng, Đấng thông ban lòng thương xót, Đấng giữ kho tàng ân sủng mà Chúa Giêsu dành cho chúng ta. Thánh GH Piô X nói: *"Bằng cách thông phần đau khổ và ước muốn giữa Đức Kitô và Đức Maria, Đức Mẹ xứng đáng trở nên người phân phát mọi ân huệ mà Chúa Giêsu dành cho chúng ta khi Ngài đổ Máu ra"* (Tông thư

Ad Diem Illum, năm 1904). Đức Maria cũng là Đấng đồng công cứu độ nhân loại vì Mẹ đã âm thầm chịu mọi đau khổ tột cùng trong cuộc Khổ nạn và Tử nạn của Đức Kitô. Như vậy Đức Mẹ thực sự có quyền trên kho tàng siêu nhiên của Chúa Con, vì Mẹ cùng Chúa Con đặt những kho tàng đó, và Mẹ cũng cùng Chúa Con phân phát ân sủng cho chúng ta.

ĐGH Leo XIII nói: *"Có thể nói rằng, theo Thánh Ý Thiên Chúa, không gì đến với chúng ta mà không qua tay Mẹ Maria. Không ai có thể đến gần Chúa Cha mà không qua Chúa Con, cũng không ai có thể đến gần Đức Kitô mà không qua Đức Mẹ"* (Tông thư **Octobri Mense**). Sau Chúa Giêsu, Đức Mẹ là Đấng Trung Gian, vì Chúa Giêsu tiếp tục giao hòa chúng ta với Chúa Cha, Đức Mẹ cũng giao hòa chúng ta với Chúa Giêsu. Đức Mẹ ban phát mọi ơn lành chúng ta cần. Thánh Phaolô gọi Đức Mẹ là "ngai tòa ân sủng". Đức Mẹ có thể xin với Chúa Con mọi điều cho chúng ta, và là Đấng bầu cử cho chúng ta với tư cách Hiền Mẫu.

2. Đức Maria là Đấng trung gian giữa Chúa Con và chúng ta.

Đức Mẹ trao ban Chúa Giêsu cho chúng ta và đem chúng ta đến với Chúa Giêsu. Phúc âm cho chúng ta biết điều này vài lần, cho chúng ta thấy động thái Hiền Mẫu khi Mẹ đem Chúa Giêsu đến với nhân loại. Đức Mẹ đem Hài Nhi Giêsu đến cho các mục đồng và các đạo sĩ cùng chiêm bái. Đức Mẹ đem Chúa Giêsu lên Đền thờ và cho ông Simeon thấy. Tại tiệc cưới Cana, Đức Mẹ đã xin với Con và phép lạ đầu tiên đã xảy ra. Trên đồi Can-vê, Đức Mẹ đã đón nhận xác Con từ trên Thập giá, Mẹ đã âm thầm tử đạo, và mẹ đã trao cho nhân loại giá cứu độ. Tại phòng tiệc ly, mẹ đã xin Chúa Thánh Thần cho các tông đồ, từ ngày đó tới ngày Mẹ về trời, Mẹ đã nâng đỡ Giáo hội sơ khai bằng cách cầu nguyện và khích lệ. Tìm kiếm Đức Mẹ là tìm kiếm Chúa Giêsu. Tìm kiếm Chúa Giêsu là tìm kiếm Chúa Cha. Thánh Bernard nói: *"Đức Mẹ thực sự là kênh chuyển nước hằng sống cho nhân loại, vì Mẹ đem đến chính Chúa Giêsu là nguồn ân sủng"*.

Đức Mẹ mong muốn mỗi người trong chúng ta có được tình yêu trọn vẹn và mọi điều tốt lành. Hãy đặt cuộc đời chúng ta trong tay Mẹ để Mẹ hướng dẫn. Hãy thực hiện những điều tốt để làm những đóa hoa tươi đẹp và thơm tho nhất dâng kính Mẹ trong Tháng Năm này.

*Đây hoa nhện nhục sớm chiều
Đây hoa liên lý nguyện cầu không ngơi
Đây hoa thành kính vâng lời
Đây hoa thao thức một đời tận trung
Hoa VUI, hoa SÁNG, hoa THƯƠNG
Với đóa hoa MỪNG dâng Mẹ Tháng Năm
Nguyện xin Đức Mẹ từ nhân
Giúp con sống tốt sớm hôm cuộc đời
Con xin tận hiến, Mẹ ơi!
Nhờ Mẹ tất cả, xin Người đỡ nâng*

Lạy Mẹ Maria, xin giúp chúng con biết sống khiêm nhường và luôn xin vâng trong mọi hoàn cảnh như Mẹ. Cuộc đời có quá nhiều cạm bẫy, xin Mẹ thương nâng đỡ và nguyện giúp cầu thay cho chúng con, hôm nay và mãi mãi. Chúng con cầu xin nhân danh Thánh Tử Giêsu Kitô, Thiên Chúa làm người cứu độ chúng con, hiệp nhất với Chúa Thánh Thần đến muôn đời. Amen.

CHIA BUỒN

Được tin cụ ông Phanxico Xavie Nguyễn Văn Trinh, ngụ tại Gx Nhân Hòa, giáo hạt Tân Sơn Nhì, là hội viên CĐ LCTX Gx Nhân Hòa, đã được Chúa gọi về lúc 16g35 ngày 12/4/2013, hưởng thọ 88 tuổi.

Ban Chấp Hành CĐ LCTX TGP và Giáo hạt TSN xin chia buồn cùng gia đình. Nguyện xin Thiên Chúa cho linh hồn Phanxico sớm được hưởng hạnh phúc Nước Trời.

Đức Phanxicô, vị Giáo Hoàng về Lòng Thương Xót của Chúa

Tý Linh

Dĩ nhiên, Đức Gioan Phaolô II có cả một Thông điệp bàn về Thiên Chúa, Đấng giàu lòng thương xót, và chính ngài đã thiết lập Chúa nhật II Phục Sinh là Chúa nhật của Lòng Thương Xót của Chúa, dịp phong thánh cho nữ tu Faustina, ngày 30/4/2000. Đức Gioan Phaolô II qua đời đúng vào đêm trước ngày lễ lòng Chúa thương xót. Thế nhưng, Đức Tân Giáo Hoàng xem ra là một vị Giáo Hoàng có lòng sùng mộ và tin tưởng vào Lòng Thương Xót của Chúa cách đặc biệt. Chỉ trong vòng một thời gian ngắn (từ ngày được bầu làm Giáo hoàng 13/3/2013 đến nay), rất nhiều lần ngài đã rao giảng về Lòng Thương Xót của Thiên Chúa.

Nhưng trước tiên phải kể đến khẩu hiệu của ngài “Miserando atque eligendo” (Thương xót và chọn gọi), một khẩu hiệu rõ ràng ghi dấu ấn của Lòng Thương Xót của Chúa trên cuộc đời của ngài.

Tiếp đến, chúng ta nhận thấy Lòng Thương Xót của Chúa được ngài làm rõ nét trong buổi đọc kinh Truyền tin ngày 17/3/2013, trong đó ngài tuyên bố rằng Lòng Thương Xót biến đổi thế giới: “Cảm nghiệm về Lòng Thương Xót thay đổi tất cả. Đó là lời hay ý đẹp nhất mà chúng ta có thể nghe: nó thay đổi thế giới. Một chút Lòng Thương Xót làm cho thế giới ít lạnh lùng hơn và công chính hơn. Chúng ta phải thấu hiểu Lòng Thương Xót này của Thiên Chúa, người Cha giàu lòng thương xót này vốn kiên nhẫn biết bao... Chúng ta hãy nhớ ngôn sứ Isaia, người đã khẳng định rằng cho dù tội lỗi của chúng ta đổ như hồng điều, thì tình yêu của Thiên Chúa vẫn làm cho chúng ta nên trắng như tuyết...Thật đẹp Lòng Thương Xót!”

Trong bài giảng Thánh lễ khai mạc sứ vụ Phêrô, ngài đã mạnh mẽ kêu gọi: “Chúng ta không được sợ hãi lòng nhân từ.”

Trong bài giảng Chúa nhật Lễ Lá, Đức Phanxicô cho thấy khuôn mặt thương xót của Thiên Chúa được biểu lộ nơi con người Chúa Giêsu, Đấng đã hạ mình để chữa lành tội lỗi của con người.

Sứ điệp Phục Sinh *Urbi et Orbi* của Đức Thánh Cha là một bài ca tụng Lòng Thương Xót của Thiên Chúa. Ngài nói: “Chúng ta hãy để cho Lòng Thương Xót của Thiên Chúa đổi mới chúng ta, hãy để cho Chúa Giêsu yêu thương chúng ta, hãy để cho cả sức mạnh tình yêu của Ngài biến đổi cuộc sống chúng ta; và chúng ta hãy trở thành những dụng cụ của Lòng Thương Xót này, những kênh chuyển qua đó Thiên Chúa có thể tưới ướm mảnh đất, giữ gìn toàn thể công trình tạo dựng và làm cho công lý và hòa bình trổ hoa”. Ngài xác tín rằng “Lòng Thương Xót của Thiên Chúa cũng có thể làm trổ hoa trên những mảnh đất khô cằn nhất, có thể mang lại sự sống cho những bộ xương khô”. Ngài kêu gọi hòa bình cho thế giới, với niềm tin sâu xa rằng Lòng Thương Xót của Chúa Kitô Phục Sinh sẽ chiến thắng!

Trước đó, trong bài giảng đêm Vọng Phục Sinh, Đức Thánh Cha đã kêu gọi các tín hữu đừng thất vọng, đừng đánh mất sự tin tưởng và khép lòng mình lại trước Lòng Thương Xót của Chúa, bởi vì không có tội lỗi hay tình trạng nào mà không được Ngài tha thứ và biến đổi.

ĐỜI CÓ GÌ LÀ TRỌN VẸN ?

Tâm Thương

Bạn thân mến,

Cuộc đời này đâu có gì là trọn vẹn. Không trọn vẹn về nhân cách. Không trọn vẹn về ngoại hình. Không trọn vẹn trong đời sống hôn nhân gia đình hay trong những mơ ước đời mình. Thật vậy, đời không như là mơ. Người không trọn vẹn

bao giờ. Được cái này sẽ mất cái kia. Vì thế, hãy sống trọn vẹn từng ngày với giây phút hiện tại như là món quà quý giá mà Chúa trao ban.

Bạn tôi là con trai út của một gia đình giàu có nhất nhì vùng Gia Kiệm, tỉnh Đồng Nai. Cha mẹ anh có nhiều cây xăng, nhà cửa, xe tải và đất đai, tiền của. Bạn ấy muốn gì mà chẳng có. Anh ta học tiếng Anh khá, giao tiếp tốt, biết đánh đàn, tập hát và tốt nghiệp đại học chuyên ngành xã hội học, hiện đang làm cho một tổ chức phi chính phủ ở bên Mỹ. Tuy nhiên, bạn ấy không có ngoại hình tốt: người thấp, không đẹp trai. Có lần bạn muốn tới cầu Sài Gòn nhảy xuống sông tự tử vì bị bạn gái phụ tình. Anh ta giàu có, học giỏi nhưng lại bị phụ tình. Phải chăng ngoại hình của anh không tốt? Hay tại cuộc đời này đâu có gì trọn vẹn, nhất là chuyện tình cảm mong manh của con người?

Thật vậy, nhà khoa học Einstein thật có lý khi khám phá ra thuyết tương đối của vạn vật vũ trụ. Cuộc đời con người cũng thế thôi. Đâu có gì là tuyệt đối. Đâu có gì là trọn vẹn. Vì thế,

một triết gia nọ đã nói: “Trên đời này không có gì là tuyệt đối cả. Tất cả chỉ là tương đối. Chỉ có một điều tuyệt đối là không có gì tuyệt đối mà thôi”. Vậy, triết lý này được biểu hiện như thế nào trong đời sống thường ngày của con người?

Không trọn vẹn trong hôn nhân gia đình

Trước tiên, đời sống hôn nhân gia đình thường không trọn vẹn. Bạo hành, ngoại tình, không hợp nhau, ly dị v.v... Có ai ngờ đâu một đôi uyên ương “tra tài gái sắc” như ca sĩ Quang Dũng và Jenni Phạm lại sớm chia tay khi đã có chung với nhau một cậu

con trai khá khinh. Điều mà họ có là ước mơ của biết bao người: tiền bạc, tiếng tăm, sắc đẹp, phương tiện vật chất v.v... Thế nhưng, những thứ đó chưa chắc để đảm bảo hạnh phúc cho một gia đình. Hôn nhân là chuyện hệ trọng của cả một đời người. Hôn nhân cần hòa hợp về vật chất lẫn tinh thần và tâm hồn của con người. Vì thế, những người đã trải nghiệm trong tình yêu và đời sống gia đình thường cảm thấu: “Tìm người mình yêu thì dễ nhưng tìm người yêu mình thật không dễ tí nào”.

Ở góc nhìn tôn giáo, vua David đâu thiếu thứ gì trong cuộc đời của ông: quyền lực, danh vọng, tiếng tăm, thành công, cung tần mỹ nữ, gấm vóc lụa là, vật chất xa hoa v.v... Vậy mà David vẫn cảm thấy thiếu một điều gì đó trong sâu thẳm đáy lòng mình. Một lần đi dạo trên sân thượng triều đình, ông thấy bà Bethsebeth đang tắm. Từ đấy, ước muốn chiếm đoạt và ngọn lửa dục tình bắt đầu sôi sục trong lòng ông. David là kẻ ngoại tình, chiếm đoạt vợ của Uria. David nhận ra con người thật của mình. Sống trong đầy đủ mà vẫn thấy thiếu một điều

gì đó rất con người. Cuộc đời là thế. Đôi khi một ông vua lại không có một hạnh phúc giản dị của một thường dân đang có. Cuộc đời này biết bao giờ cho đủ. Bởi vậy, anh tôi thường nói: “Biết đủ là đủ. Có ai thỏa mãn được thứ gì bao giờ. Đã có lại muốn có thêm”.

Thật vậy, gia đình nào cũng có cái khổ. Dù là giàu hay nghèo. Có những gia đình nhà lầu, xe hơi, tiếng tăm cả vùng nhưng lại có những đứa con nghiện xì ke ma túy, ăn chơi thác loạn, vào tù ra khám v.v... Hay có những cặp vợ chồng “môn đăng hộ đối” nửa đường gãy gánh sau khi đã sống chung với nhau mấy mặt con suốt quãng thời gian dài. Quả vậy, có mấy gia đình được trọn vẹn như ước mơ. Thế nên, một nhạc sĩ nọ mới viết: “Tình chỉ đẹp khi còn dang dở. Đời mất vui khi đã vẹn câu thề”. Cuộc đời đôi khi có những bất ngờ khó hiểu mà con người ta không lý giải được. Đời không trọn vẹn.

Không trọn vẹn trong nhân cách và đường đời

Tiếp đến, đời không trọn vẹn về nhân cách: “Nhân vô thập toàn”. Đã là con người ai cũng có khiếm khuyết, yếu đuối và sai lầm. Mấy ngày trước, tờ báo Phụ Nữ có đăng bài viết về một cô giáo trẻ phải sống đời thực vật sáu năm nay sau khi bị một tai nạn xe. Người gây ra tai nạn là ông Đặng Văn Đạt, cha của tân hoa hậu Việt Nam 2012, Đặng Thu Thảo. Bài báo phê bình sự thiếu quan tâm đúng mức đối với người bị nạn là cô giáo Xuân. Cuối cùng, ông phải ra tòa. Phiên tòa buộc ông phải bồi thường 117 triệu đồng và chi phí mỗi tháng 1,6 triệu đồng cho cô giáo Xuân thuốc men, ăn uống đến cuối đời.

Bạn thân mến, báo chí mới khen ngợi cô hoa hậu Việt Nam Đặng Thu Thảo con nhà nghèo, chân chất thật thà của một người miền Tây sông nước An Giang. Ba mẹ cô vất vả lo lắng, quanh năm với ruộng vườn. Vừa mới vui vì đứa con gái đoạt vương miện hoa hậu Việt Nam thì tin buồn bắt đầu xảy đến cho gia đình ông Đạt. Ông bị báo chí chỉ trích về mặt nhân cách. Ông thiếu sót vụng về trong đối nhân xử thế. Thiếu sót trong

tình người. Bởi vậy, có tiền, có tiếng tăm chưa chắc đã có sự bình an và hạnh phúc cho cuộc đời. Đời không có gì là trọn vẹn. Ai cũng có một thời. Nổi tiếng đó rồi sẽ đi vào quên lãng sau đó. Cầu thủ nổi tiếng một thời, sau đó xuống phong độ và giải nghệ. Nhiều ca sĩ vang bóng một thời rồi cũng chìm vào lãng quên. Vì thế, hạnh phúc ở trong hiện tại. Đời không trọn vẹn nên hãy sống trọn vẹn từng ngày.

Sống trọn vẹn từng ngày

Đời không có gì là trọn vẹn. Bởi thế, một bạn trẻ đã cảm nhận: “Suy cho cùng thì, dẫu có trót mang trong mình sự nghiệt ngã của một trái tim đầy đa cảm và một kí ức từng chất chứa đầy những giọt nước mắt trong trẻo của tuổi thanh xuân, thì tôi vẫn muốn cảm ơn những đắng đót ngọt ngào của những ngày đã qua ấy, để nhận thức rõ được một điều rằng: Mình đã sống những ngày thật trọn vẹn!”. Còn mỗi Kitô hữu chúng ta thì sao?

“VẬY, anh em đừng lo lắng về ngày mai: ngày mai, cứ để ngày mai lo. Ngày nào có cái khổ của ngày ấy” (Mt 6, 34). Chúa Giêsu yêu chúng ta ngay giây phút hiện tại. Ngài muốn chúng ta sống hết mình với Chúa và với anh em. Ngài đã sống như thế. Một Giêsu trở nên trọn vẹn cho mọi người. Trọn vẹn với người nghèo. Trọn vẹn với người đau khổ và tội lỗi. Trọn vẹn với người bệnh tật. Trọn vẹn với những phận người bị xã hội lên án loại trừ. Trọn vẹn trong phục vụ. Trọn vẹn trong yêu thương... Đời không trọn vẹn. Người không trọn vẹn. Nhưng Chúa luôn trọn vẹn. Vậy, bạn và tôi phải sống như thế nào với những điều không trọn vẹn, hoặc chưa trọn vẹn trong đời? Chúng ta có thật sự xác tín Chúa là tuyệt đối và luôn trọn vẹn với con người?

“Tất cả tội lỗi đều do thiếu đức tin mà ra”

(Thánh Teresa Avila, Tiến sĩ Hội thánh).

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

Tại sao Chúa Giêsu gọi chúng ta là kẻ xấu?

ĐGM CHARLES POPE

Phúc âm ghi lại lời Chúa Giêsu nói: *Vậy nếu anh em vốn là những kẻ xấu mà còn biết cho con cái mình của tốt của lành, phương chi Cha trên trời lại không ban Thánh Thần cho những kẻ kêu xin Người sao? (Lc 11, 13).*

Vậy điều gì xảy ra? Tại sao Chúa Giêsu gọi chúng ta là kẻ xấu?

Hãy kiểm tra và chuyển ngữ tốt. Cách diễn tả của người Hy Lạp là **πονηροὶ ὑπάρχοντες** (poneroi hyparchontes). Ngày nay *poneroi* được định nghĩa trong tự điển Hy Lạp là "xấu, thuộc bản chất xấu hoặc tình trạng xấu". Nhưng cũng được định nghĩa là "đầy nặng nhọc, phiền toái, thử thách". Và *hyparchontes* được dịch là "từ khởi đầu" hoặc "vốn dĩ, cố hữu".

Như vậy dịch "anh em là kẻ xấu" có thể chính xác. Có thể dịch chính xác hơn là "Nếu anh em vốn là những kẻ xấu" hoặc cũng có thể được diễn tả là "Nếu anh em là những người

xấu ngay từ đầu...".

Nếu chúng ta lấy nghĩa thứ hai của *poneroi* thì nó có thể được giải thích: "*Nếu anh em đầy khổ nhọc...*". Tuy nhiên, tôi kiểm tra hàng chục bản dịch tại Biblos.com và không bản dịch nào giải thích theo nghĩa thứ hai. Các bản dịch đó chỉ nói đơn giản: "*Nếu anh em là kẻ xấu...*".

Vậy điều đó có vẻ là sự phân tích mấu chốt của bản văn bằng tiếng Hy Lạp mà chúng ta “bị kẹt” với thực tế Chúa Giêsu gọi chúng ta là “kẻ xấu”.

Lời chú giải nói gì? Thật thú vị trong 7 cách chú giải hiện đại mà tôi tra cứu, không chú giải nào đề cập cách giải thích này. Tuy nhiên một số Nghị phụ đề cập kiểu diễn tả này:

1. Thánh Cyril thành Alexandria nói: *Khi Chúa Giêsu nói "anh em là kẻ xấu", Ngài có ý nói "những người có thể bị ảnh hưởng điều xấu và không có thiên hướng tốt như Thiên Chúa (Chú giải về Luca, Bài giảng 79).*

2. Thánh Bede giải thích ý nghĩa: *Con người nào cũng chết, yếu đuối và chịu gánh nặng xác thịt tội lỗi, không từ chối trao điều tốt mình có cho con cái mà mình yêu thương, dù chúng trần tục và yếu đuối (Bài giảng về Phúc âm 2.14).*

3. Thánh Bede cũng nói ở chỗ khác: *Ngài gọi những người yêu thế gian là kẻ xấu, những người trao các điều đó mà họ cho là đúng tùy ý nghĩa của họ, những điều đó cũng tốt về bản chất, và hữu ích để giúp đỡ cuộc sống bất toàn. Từ đó Ngài nói thêm: "Họ biết cách trao điều tốt cho con cái họ". Ngay cả các Tông đồ, nhờ việc được tuyển trạch mà vượt quá điều tốt của nhân loại nói chung, cũng bị coi là xấu khi so sánh với điều tốt lành của Thiên Chúa, vì không có điều gì tốt lành trừ một mình Thiên Chúa (Trích dẫn từ Catena Aurea ở Lc 11:13).*

4. Thánh Athanasiô nói: *Nếu Chúa Thánh Thần không thuộc về bản chất của Thiên Chúa, Đấng nhân lành, thì Ngài không được gọi là nhân lành, vì Chúa Giêsu từ chối được gọi là nhân lành, vì Ngài đã làm người (Trích dẫn từ Catena Aurea ở Lc 11:13).*

Nhận định:

1. Có vẻ như Chúa Giêsu nói bằng cách so sánh hoặc cấp độ ở đây. Có thể Ngài không có ý nói rằng chúng ta là kẻ xấu theo nghĩa tuyệt đối, mà chúng ta là kẻ xấu khi so sánh với Thiên Chúa, Đấng tốt lành tuyệt đối. Ngôn ngữ Do Thái và Xy-ri có chiều hướng thiếu từ ngữ so sánh và điều này nghĩa là người

Do Thái xưa thường dùng các phạm trù tuyệt đối để nêu ra cách so sánh hoặc cấp độ. Chẳng hạn ở chỗ khác Chúa Giêsu nói với chúng ta rằng chúng ta phải ghét cha mẹ, con cái, ngay cả chính mình, và chúng ta phải yêu mến Ngài (x. Lc 14:26). Điều này không có nghĩa là chúng ta xem thường gia đình và tha nhân theo nghĩa đen. Điều đó có nghĩa là chúng ta phải yêu Chúa Giêsu hơn những người khác. Người Do Thái xưa nói cách này và dùng nhiều cách nói mà chúng ta coi là ngoa ngữ (cường điệu) vì thiếu từ ngữ so sánh trong tiếng Do Thái và Xy-ri. Do đó, khi gọi chúng ta là “kẻ xấu” thì Chúa Giêsu không có ý nói theo nghĩa tuyệt đối mà chỉ nêu lên sự so sánh theo kiểu Do Thái. Vì thế, trong ngôn ngữ hiện đại chúng ta có thể nói “VẬY nếu anh em không thánh thiện bằng Thiên Chúa và có xu hướng phạm tội thì hãy biết cho con cái điều tốt, Thiên Chúa tốt lành biết bao, Ngài tuyệt đối tốt lành và không có xu hướng phạm tội, sao Ngài lại không ban Thánh Thần cho những ai kêu xin Ngài?”.

2. Tuy nhiên, chúng ta phải cẩn trọng ở đây cũng như không đơn giản giảm bớt kiểu nói cường điệu của Do Thái và đơn giản là viết lại như tôi đã làm. Điểm cường điệu không thể bị bỏ lỡ hoặc bỏ qua. Thực sự Ngài quá tốt lành đến nỗi mọi thứ khác rất xấu khi so sánh với Ngài. Cách ngoa ngữ nhấn mạnh sự tốt lành tuyệt đối của Thiên Chúa. Chúng ta không tốt lành nếu tách khỏi sự tốt lành của Thiên Chúa. Nếu chúng ta thông phần tốt lành của Ngài, đó chỉ là cực tiểu (vi phân trong toán học) khi so sánh với Thiên Chúa. Do đó, như Bede nói ở trên: *Ngay cả các Tông đồ, nhờ việc được tuyển trạch mà vượt quá điều tốt của nhân loại nói chung, cũng bị coi là xấu khi so sánh với điều tốt lành của Thiên Chúa, vì không có điều gì tốt lành trừ một mình Thiên Chúa.*

3. Như một minh họa. Đôi khi chúng ta diễu cợt một người chạy đua thua cuộc bằng cách nói: *"Tay kia chạy qua mặt bạn quá nhanh đến nỗi thấy bạn như đứng im vậy!"*. Đó là nói cường điệu. Tuy nhiên, cách cường điệu có ý tạo một điểm thực tế: Ngài vượt hẳn bạn. Ngay khi Chúa Giêsu dùng cách nói cường điệu và phạm trù tuyệt đối, chúng ta vẫn không thể bỏ qua điểm này: Dù chúng ta có điều gì tốt lành thì chúng ta thực

sự thông phần sự tốt lành của Thiên Chúa. Ngài quá vĩ đại đến nỗi sự tốt lành của chúng ta khả dĩ được coi là tốt lành.

4. Ngay Chúa Giêsu cũng từ chối danh xưng “tốt lành” cho mình theo thuật ngữ nhân loại. Trong Phúc âm theo Thánh Mác-cô chúng ta có mẫu đối thoại này: *Đức Giêsu vừa lên đường thì có một người chạy đến quỳ xuống trước mặt Ngài và hỏi: “Thưa Thầy nhân lành, tôi phải làm gì để được sự sống đời đời làm gia nghiệp?”. Đức Giêsu đáp: “Sao anh nói tôi là nhân lành? Không có ai nhân lành, trừ một mình Thiên Chúa” (Mc 10:17-18).* Cũng như Thiên Chúa, Đức Giêsu nhân lành. Người ta sẽ tranh luận rằng theo nhân tính vô tội thì Chúa Giêsu cũng vẫn tốt lành. Nhưng, giả sử chúng ta chỉ coi Ngài là con người bình thường, Chúa Giêsu xác định chỉ một mình Thiên Chúa tốt lành.

5. Cuối cùng, vậy là đến lúc dành cho chiếc bánh khiêm nhường. Có thể Chúa Giêsu không có ý nói chúng ta là kẻ xấu và không gì tốt trong chúng ta. Nhưng chỉ MỘT MÌNH Thiên Chúa tuyệt đối tốt lành. Và Ngài tốt đến nỗi chúng ta chỉ có thể được coi là không gì khác hơn là xấu trước sự tốt lành vô biên của Ngài. Chiếc bánh khiêm nhường không có nhiều đường trong đó chẳng?

BBT (Chuyển ngữ từ Archdiocese of Washington)

Mục Lục

✠ Lá Thư Linh Hương: Lăn chuỗi Mân Côi	02
✠ Đại Lễ Kính LCTX 2013	05
✠ Sống Lời Chúa	11
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TĐ Thiên Chúa giàu lòng xót thương (B13)	19
✠ Bài Học Từ Cuộc Sống	
◆ Tập trung tạo ra sức mạnh	23
✠ Những Lời Khôn Ngoan	26
✠ Tin tức & Sinh hoạt	28
✠ Dẫn Đàn	
◆ Xin dạy con cầu nguyện	31
◆ Yêu thương cho Người	35
◆ Đức tin: Quà tặng vô giá	38
◆ Ký ức êm đềm	43
◆ Bao giờ có được mùa Hoa	46
◆ Hoa Trinh Nữ	49
◆ Đức Phanxico, vị GH về LTX của Chúa	54
◆ Đời có gì là trọn vẹn	56
✠ Giải đáp thắc mắc: Tại sao CGS gọi chúng ta là kẻ xấu	60

